

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

Bryssel, 17. marraskuuta 2021
(OR. en)

2016/0131 (COD)

PE-CONS 61/21

ASILE 46
CODEC 1034

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia: EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS Euroopan unionin turvapaikkavirastosta ja asetuksen (EU) N:o 439/2010 kumoamisesta

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
ASETUS (EU) 2021/...,**

annettu ... päivänä ...kuuta ...,

**Euroopan unionin turvapaikkavirastosta
ja asetuksen (EU) N:o 439/2010 kumoamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 78 artiklan 1 ja 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä¹,

¹ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. marraskuuta 2021 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unionin turvapaikkapolitiikan tavoitteena on kehittää ja perustaa yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä, jäljempänä 'yhteinen turvapaikkajärjestelmä', joka on unionin arvojen ja humanitaaristen perinteiden mukainen ja jossa noudatetaan yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatetta.
- (2) Yhteinen turvapaikkapolitiikka, joka perustuu 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn, pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla, täysimääräiseen ja kokonaisvaltaiseen soveltamiseen, on olennainen osa unionin tavoitetta muodostaa asteittain vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue, joka on avoin unionissa kansainvälistä suojelua hakeville kolmansien maiden kansalaisille ja kansalaisuudettomille henkilöille.
- (3) Yhteinen turvapaikkajärjestelmä perustuu yhteisiin vähimmäisvaatimuksiin, jotka koskevat kansainväliseen suojeluun, aseman tunnustamiseen ja unionin tasolla tarjottavaan suojeluun liittyviä menettelyjä ja vastaanotto-olosuhteita, ja siinä luodaan järjestelmä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi. Vaikka yhteisen turvapaikkajärjestelmän kehittämisessä on edistytty, kansainvälisen suojelun myöntämisessä ja tällaisen suojelun muodossa on edelleen merkittäviä eroja jäsenvaltioiden välillä. Näihin eroihin olisi puututtava varmistamalla lähentymisen edistäminen kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten arvioinnin osalta ja takaamalla unionin lainsäädännön yhdenmukainen ja korkeatasoisiin suojeluvaatimuksiin perustuva soveltaminen kaikkialla unionissa.

- (4) Komissio ehdotti 6 päivänä huhtikuuta 2016 antamassaan tiedonannossa ”Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän uudistaminen ja laillisten maahanpääsyyväylien kehittäminen” yhteisen turvapaikkajärjestelmän rakenteen kehittämiseksi painopistealoja, jotka ovat kestävän ja oikeudenmukaisen järjestelmän luominen turvapaikanhakijoista vastuussa olevien jäsenvaltioiden määrittämistä varten, Eurodac-järjestelmän lujittaminen, unionin turvapaikkajärjestelmän sääntöjen lähentymisen edistäminen, edelleen liikkumisen ehkäiseminen unionissa ja uuden toimeksiannon kehittäminen Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastolle (EASO). Tiedonanto on niiden Eurooppa-neuvoston 18 päivänä helmikuuta 2016 esittämien kehotusten mukainen, jotka koskevat edistymistä unionin nykyisen toimintakehyksen parantamisessa, jotta varmistetaan inhimillinen, oikeudenmukainen ja tehokas turvapaikkapolitiikka. Lisäksi kyseisessä tiedonannossa ehdotetaan etenemistapaa, joka on Euroopan parlamentin 12 päivänä huhtikuuta 2016 hyväksymässä valiokunta-aloitteisessa mietinnössä ”Välimeren tilanne ja tarve kokonaisvaltaiselle EU:n lähestymistavalle muuttoliikkeeseen” esitetyn muuttoliikkeeseen sovellettavan kokonaisvaltaisen lähestymistavan mukainen.

- (5) EASO perustettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 439/2010¹, ja se aloitti toimintansa 1 päivänä helmikuuta 2011. EASO tehostaa jäsenvaltioiden välistä käytännön yhteistyötä turvapaikka-asioissa ja avustaa jäsenvaltioita yhteiseen turvapaikkajärjestelmään liittyvien velvollisuuksiensa täyttämässä. EASO myös tukee jäsenvaltioita, joiden turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiin kohdistuu erityinen paine. Sen roolia ja tehtävää on kuitenkin tarpeen vahvistaa edelleen, jotta se ei ainoastaan tukisi käytännön yhteistyötä jäsenvaltioiden keskuudessa vaan myös lujittaisi jäsenvaltioiden turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiä ja auttaisi varmistamaan niiden tehokkaan toiminnan.
- (6) Kun otetaan huomioon yhteisen turvapaikkajärjestelmän rakenteelliset heikkoudet, jotka muuttajien ja turvapaikanhakijoiden laajamittainen ja hallitsematon saapuminen unioniin toi esille, sekä tarve soveltaa unionin turvapaikkalainsäädäntöä jäsenvaltioissa tehokkaasti, korkeatasoisesti ja yhdenmukaisesti, yhteisen turvapaikkajärjestelmän täytäntöönpanoa ja toimintaa on tarpeen parantaa hyödyntämällä EASOn työtä ja kehittämällä siitä täysivaltainen virasto. Tällaisen viraston olisi oltava turvapaikka-asiantuntemuksen keskus.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 439/2010, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamisesta (EUVL L 132, 29.5.2010, s. 11).

Sen olisi helpotettava ja parannettava yhteisen turvapaikkajärjestelmän toimintaa koordinoimalla ja lujittamalla jäsenvaltioiden välistä käytännön yhteistyötä ja tietojenvaihtoa turvapaikka-asioissa, edistämällä turvapaikka-alan kansainvälistä oikeutta ja unionin lainsäädäntöä sekä operatiivisia vaatimuksia, jotta voidaan varmistaa korkeatasoisiin suojeluvaatimuksiin perustuva pitkälle menevä yhdenmukaisuus kansainväliseen suojeluun liittyvissä menettelyissä, vastaanotto-olosuhteissa ja suojelutarpeen arvioinnissa kaikkialla unionissa, mahdollistamalla aito käytännön solidaarisuus jäsenvaltioiden kesken, jotta voidaan avustaa asianomaisia jäsenvaltioita yleensä ja erityisesti kansainvälisen suojelun hakijoita noudattaen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 80 artiklaa, jossa määrätään, että asiaa koskeviin unionin säädöksiin sisällytetään asianmukaisia toimenpiteitä yhteisvastuun periaatteen soveltamiseksi, jotta voidaan soveltaa kestäväällä tavalla kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkinnasta vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä koskevia unionin sääntöjä ja jotta mahdollistetaan lähentyminen kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten arvioinnissa kaikkialla unionissa, seuraamalla yhteisen turvapaikkajärjestelmän operatiivista ja teknistä täytäntöönpanoa, tukemalla jäsenvaltioita uudelleensijoittamisessa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013¹ täytäntöönpanossa ja antamalla operatiivista ja teknistä apua turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmien hallinnointiin etenkin niille jäsenvaltioille, joiden järjestelmiin kohdistuu suhteeton paine.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 604/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta (EUVL L 180, 29.6.2013, s. 31).

- (7) EASOn tehtäviä olisi laajennettava, ja muutosten huomioon ottamiseksi se olisi korvattava Euroopan unionin turvapaikkavirastolla, jäljempänä 'virasto', joka toimisi sen seuraajana siten, että kaikki sen toimet ja menettelyt jatkuvat täysimääräisesti.
- (8) Jotta voitaisiin taata, että virasto on riippumaton ja että se voi hoitaa tehtävänsä asianmukaisesti, sille olisi annettava riittävät taloudelliset resurssit ja henkilöresurssit, myös riittävä määrä omaa henkilöstöä osallistumaan turvapaikka-asioiden tukiryhmiin ja tämän asetuksen mukaisen seurantamekanismin asiantuntijaryhmiin.
- (9) Viraston olisi toimittava läheisessä yhteistyössä yhtäältä kansallisten turvapaikka- ja maahanmuuttoviranomaisten ja muiden asiaankuuluvien viranomaisten kanssa näiden valmiuksia ja asiantuntemusta hyödyntäen ja toisaalta komission kanssa. Jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistyötä viraston kanssa, jotta voidaan varmistaa, että se suoriutuu toimeksiannostaan. Tämän asetuksen soveltamiseksi on tärkeää, että virasto ja jäsenvaltiot toimivat vilpittömässä mielessä ja vaihtavat tietoja ajoissa ja täsmällisesti. Tilastotietojen toimittamisessa on noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 862/2007¹ säädettyjä teknisiä ja menetelmiä koskevia eritelmiä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 862/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, muuttoliikettä ja kansainvälistä suojelua koskevista yhteisön tilastoista sekä ulkomaisia työntekijöitä koskevien tilastojen laatimisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 311/76 kumoamisesta (EUVL L 199, 31.7.2007, s. 23).

- (10) Viraston olisi kerättävä ja analysoitava tietoa turvapaikkatilanteesta unionissa sekä kolmansissa maissa siinä määrin kuin sillä saattaa olla vaikutusta unioniin. Kyseinen tietojen kerääminen ja analysoiminen mahdollistaa sen, että virasto voi antaa jäsenvaltioille ajantasaista tietoa, myös muutto- ja pakolaisvirroista, ja havaita jäsenvaltioiden turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiin mahdollisesti kohdistuvat riskit. Tätä varten viraston olisi toimittava läheisessä yhteistyössä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/1896¹ perustetun Euroopan raja- ja merivartioviraston kanssa.
- (11) Turvapaikka-alan lainsäädännön kehittämiseen, asiaa koskeva oikeuskäytäntö mukaan lukien, liittyviin viraston perustamiin tietokantoihin ei saisi tallentaa eikä näitä asioita koskevissa viraston kehittämissä verkkoportaaaleissa julkistaa mitään henkilötietoja, paitsi jos tällaiset tiedot on saatu julkisesti saatavilla olevista lähteistä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/1896, annettu 13 päivänä marraskuuta 2019, eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta sekä asetusten (EU) N:o 1052/2013 ja (EU) 2016/1624 kumoamisesta (EUVL L 295, 14.11.2019, s. 1).

- (12) Viraston olisi voitava lähettää yhteyshenkilöitä jäsenvaltioihin edistämään yhteistyötä ja toimimaan yhdyshenkilöinä viraston ja kansallisten turvapaikka- ja maahanmuuttoviranomaisten ja muiden asiaankuuluvien viranomaisten välillä. Yhteyshenkilöiden olisi helpotettava asianomaisen jäsenvaltion ja viraston välistä yhteydenpitoa ja jaettava virastolta saamansa merkitykselliset tiedot asianomaisen jäsenvaltion kanssa. Heidän olisi tuettava tiedon keruuta ja edistettävä osaltaan unionin turvapaikkalainsäädännön soveltamista ja täytäntöönpanoa, myös perusoikeuksien kunnioittamisen osalta. Yhteyshenkilöiden olisi raportoitava viraston pääjohtajalle säännöllisesti jäsenvaltioiden turvapaikkatilanteesta, ja kyseiset raportit olisi otettava huomioon tämän asetuksen mukaista seurantamekanismia sovellettaessa. Jos näissä raporteissa tuodaan esiin yhteen tai useampaan asianomaisen jäsenvaltion kannalta olennaiseen seikkaan liittyviä huolenaiheita, pääjohtajan olisi ilmoitettava asiasta viipymättä kyseiselle jäsenvaltiolle.
- (13) Viraston olisi annettava jäsenvaltioille tarvittavaa tukea asetuksen (EU) N:o 604/2013 mukaisten tehtävien ja velvollisuuksien hoitamisessa.
- (14) Viraston olisi voitava antaa jäsenvaltioille näiden pyynnöstä tarvittavaa tukea uudelleensijoittamisessa. Tätä varten sen olisi kehitettävä ja tarjottava uudelleensijoittamista koskevaa asiantuntemusta tukeakseen jäsenvaltioiden toteuttamia uudelleensijoittamistoimia.

- (15) Viraston olisi avustettava jäsenvaltioita kaikkien kansallisten hallintoelinten, tuomioistuinten ja turvapaikka-asioista vastaavien kansallisten viranomaisten asiantuntijoiden koulutuksessa muun muassa kehittämällä eurooppalainen turvapaikka-alan koulutusohjelma. Jäsenvaltioiden olisi kehitettävä tarkoituksenmukaista koulutusta eurooppalaisen turvapaikka-alan koulutusohjelman pohjalta, jotta voidaan edistää parhaita käytäntöjä ja yhteisiä vaatimuksia unionin turvapaikkalainsäädännön täytäntöönpanossa. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi sisällytettävä eurooppalaisen turvapaikka-alan koulutusohjelman keskeiset osat omaan koulutukseensa. On tärkeää, että nämä keskeiset osat koskevat kysymyksiä, jotka liittyvät sen määrittämiseen, onko hakija oikeutettu kansainväliseen suojeluun, haastattelutekniikoita ja näytön arviointia. Lisäksi viraston olisi tarkistettava ja tarvittaessa varmistettava, että kaikki turvapaikka-asioiden tukiryhmiin osallistuvat tai tämän asetuksen nojalla perustetussa turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reservissä, jäljempänä ’turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reservi’, olevat asiantuntijat saavat tarvittavan koulutuksen ennen osallistumistaan viraston järjestämiin operatiivisiin toimiin.
- (16) Viraston olisi varmistettava järjestelmällisempi, ajantasaisempi ja selkeämpi asiaankuuluvia kolmansia maita koskevien tietojen tuottaminen unionin tasolla. Viraston olisi kerättävä merkityksellistä tietoa ja laatia raportteja, joissa on maatietoja. Tätä varten viraston olisi perustettava ja hallinnoitava kolmansia maita koskevaa tietoa tuottavia eurooppalaisia verkostoja, jotta vältetään päällekkäinen työ ja luodaan synergiaa kansallisten raporttien kanssa. Kolmansia maita koskevissa tiedoissa on tarpeen käsitellä muun muassa asianomaisen kolmannen maan poliittista, uskonnollista ja turvallisuustilannetta sekä ihmisoikeusloukkauksia, kidutus ja huono kohtelu mukaan lukien.

- (17) Jotta voidaan edistää lähentymistä kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten arvioinnissa ja myönnettävän suojelun muodon suhteen, viraston olisi yhdessä jäsenvaltioiden kanssa laadittava yhteinen analyysi tiettyjen lähtömaiden tilanteesta, jäljempänä 'yhteinen analyysi', ja ohjeistusta. Yhteisessä analyysissä olisi oltava lähtömaatietoihin perustuva arvio tilanteesta asiaankuuluvissa lähtömaissa. Ohjeistuksen olisi perustuttava tällaisen viraston ja jäsenvaltioiden laatiman yhteisen analyysin tulkintaan. Yhteistä analyysia ja ohjeistusta laadittaessa viraston olisi otettava huomioon Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun viraston (UNHCR) tietyistä lähtömaista tulevien turvapaikanhakijoiden kansainvälisen suojelun tarpeen arviointia varten laatimat viimeisimmät suuntaviivat, ja sen olisi voitava ottaa huomioon muut merkitykselliset lähteet. Kun jäsenvaltiot arvioivat sellaisista kolmansista maista lähtöisin olevien hakijoiden tekemiä kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia, joita varten on laadittu yhteinen analyysi ja ohjeistus tämän asetuksen mukaisesti, niiden olisi otettava asiaankuuluvat yhteinen analyysi ja ohjeistus huomioon, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden toimivaltaa tehdä päätös yksittäisistä kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista.

- (18) Viraston olisi avustettava komissiota ja sen olisi voitava avustaa jäsenvaltioita toimittamalla turvallisen alkuperämaan käsitteeseen ja turvallisen kolmannen maan käsitteeseen liittyviä tietoja ja analyyseja kolmansista maista. Viraston olisi tällaisia tietoja ja analyyseja toimittaessaan raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen mukaisesti.
- (19) Jotta voidaan varmistaa korkeatasoisiin suojele vaatimuksiin perustuva pitkälle menevä yhdenmukaisuus kansainväliseen suojeleluun liittyvissä menettelyissä, vastaanotto-olosuhteissa ja suojelelutarpeen arvioinnissa kaikkialla unionissa, viraston olisi järjestettävä ja koordinoitava toimia, joilla edistetään unionin turvapaikkalainsäädännön asianmukaista ja tehokasta täytäntöönpanoa ei-sitovien välineiden avulla. Tätä varten viraston olisi kehitettävä operatiivisia vaatimuksia, indikaattoreita ja turvapaikka-asioita koskevia suuntaviivoja. Viraston olisi mahdollistettava parhaiden käytäntöjen vaihto jäsenvaltioiden kesken ja edistettävä sitä.

- (20) Viraston olisi läheisessä yhteistyössä komission kanssa ja rajoittamatta komissiolle perussopimusten valvojana kuuluvaa vastuuta seurattava yhteisen turvapaikkajärjestelmän operatiivista ja teknistä täytäntöönpanoa ehkäistäkseen tai havaitakseen mahdollisia puutteita jäsenvaltioiden turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmissä sekä arvioidakseen jäsenvaltioiden kykyä ja valmiutta hallita tilanteita, joissa niihin kohdistuu suhteeton paine, kyseisten järjestelmien tehostamiseksi, jäljempänä 'seurantamekanismi'.
- Seurantamekanismin olisi oltava kattava ja sen olisi voitava perustua asianomaisen jäsenvaltion toimittamiin seurantatietoihin, viraston laatimaan analyysiin turvapaikkatilannetta koskevista tiedoista, paikan päällä tehtäviin arviointikäynteihin, lyhyellä varoitusajalla tehtävät arviointikäynnit mukaan lukien, satunnaistarkastuksiin ja hallitustenvälisten järjestöjen tai elinten, etenkin UNHCR:n, ja muiden asiaankuuluvien järjestöjen asiantuntemuksensa perusteella toimittamiin tietoihin. Pääjohtajan olisi annettava asianomaiselle jäsenvaltiolle mahdollisuus esittää huomautuksia seurantamekanismin osana toteutetun seurannan alustavista havainnoista ja myöhemmin myös suositusluonnoksista. Pääjohtajan olisi laadittava suositusluonnokset komissiota kuullen. Otettuaan asianomaisen jäsenvaltion huomautukset huomioon pääjohtajan olisi toimitettava seurannan havainnot ja suositusluonnokset hallintoneuvostolle ja esitettävä pääpiirteissään, mitä toimenpiteitä asianomaisen jäsenvaltion olisi toteutettava, tarvittaessa viraston avustuksella, korjatakseen mahdolliset puutteet tai ongelmat toimintakyvyssä ja -valmiudessa.

Suositusluonnoksissa olisi asetettava määräaika kyseisten toimenpiteiden toteuttamiselle. Hallintoneuvoston olisi hyväksyttävä suositukset. Asianomaisen jäsenvaltion olisi voitava pyytää apua virastolta suositusten täytäntöönpanoon ja se voi pyytää erityistä rahoitustukea asiaankuuluvista unionin rahoitusvälineistä.

- (21) Seuranta olisi toteutettava läheisessä yhteistyössä asianomaisen jäsenvaltion kanssa, myös kun on kyse paikan päällä tehtävistä arviointikäynneistä ja tarvittaessa satunnaistarkastuksista. On asianmukaista, että satunnaistarkastukseen otetaan tietyltä ajanjaksolta valikoima myönteisiä ja kielteisiä päätöksiä, jotka ovat merkityksellisiä yhteisen turvapaikkajärjestelmän sen näkökohdan kannalta, johon seuranta kohdistuu. Satunnaistarkastusten on aiheellista perustua objektiivisiin seikkoihin, kuten hakemusten hyväksymisasteisiin. Satunnaistarkastukset eivät saisi rajoittaa jäsenvaltioiden toimivaltaa tehdä päätös yksittäisistä kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista, ja niitä suoritettaessa on noudatettava täysimääräisesti luottamuksellisuuden periaatetta.
- (22) Jotta seurannassa voidaan keskittyä yhteisen turvapaikkajärjestelmän tiettyihin osatekijöihin, viraston olisi voitava kohdistaa seuranta yhteisen turvapaikkajärjestelmän temaattisiin tai erityisiin näkökohtiin. Kun virasto käynnistää yhteisen turvapaikkajärjestelmän temaattisten tai erityisten näkökohtien seurannan, sen olisi varmistettava, että kyseinen temaattinen tai erityinen seuranta toteutetaan kaikissa jäsenvaltioissa. Jotta vältetään päällekkäisyydet viraston työssä, jäsenvaltioon ei olisi aiheellista kohdistaa yhteisen turvapaikkajärjestelmän temaattisten tai erityisten näkökohtien seurantaa sellaisena vuonna, jolloin kyseisessä jäsenvaltiossa seurataan yhteisen turvapaikkajärjestelmän kaikkien näkökohtien operatiivista ja teknistä täytäntöönpanoa.

- (23) Jos asianomainen jäsenvaltio ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä pannakseen hallintoneuvoston hyväksymiä suosituksia täytäntöön asetetun määräajan kuluessa eikä näin ollen korjaa turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmissään havaittuja puutteita tai toimintakyvyssään ja -valmiudessaan olevia ongelmia, joilla on vakavia vaikutuksia yhteisen turvapaikkajärjestelmän toimintaan, komission olisi oman arvionsa perusteella hyväksyttävä kyseiselle jäsenvaltiolle osoitettuja suosituksia, joissa yksilöidään toimenpiteet, joita tilanteen korjaaminen edellyttää, ja tarvittaessa erityistoimenpiteet, jotka viraston olisi toteutettava kyseisen jäsenvaltion tukemiseksi. Komission olisi voitava järjestää asianomaisessa jäsenvaltiossa paikan päällä tehtäviä arviointikäyntejä suositusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Komission olisi arviossaan tarkasteltava havaittujen puutteiden vakavuutta yhteisen turvapaikkajärjestelmän toimintaan kohdistuvien vaikutusten kannalta. Jos jäsenvaltio ei ole suosituksissa asetetun määräajan päätyttyä noudattanut suosituksia, komission olisi voitava antaa ehdotuksen neuvoston täytäntöönpanosäädökseksi, jossa yksilöidään toimenpiteet, jotka virasto toteuttaa asianomaisen jäsenvaltion tukemiseksi, ja jolla velvoitetaan kyseinen jäsenvaltio tekemään yhteistyötä viraston kanssa kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanossa.
- (24) Perustaessaan asiantuntijaryhmiä seurannan suorittamista varten viraston olisi kutsuttava mukaan tarkkailija UNHCR:stä. Tällaisen tarkkailijan puuttuminen ei estä ryhmiä hoitamasta tehtäviään.

- (25) Yhteisen turvapaikkajärjestelmän moitteettoman toiminnan helpottamiseksi ja parantamiseksi ja jäsenvaltioiden avustamiseksi yhteiseen turvapaikkajärjestelmään liittyvien velvollisuuksiensa täyttämiseksi viraston olisi tarjottava jäsenvaltioille operatiivista ja teknistä apua etenkin silloin, kun niiden turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiin kohdistuu suhteeton paine. Tällaista apua olisi tarjottava toimintasuunnitelman perusteella ja lähettämällä paikalle turvapaikka-asioiden tukiryhmiä. Turvapaikka-asioiden tukiryhmien olisi koostuttava viraston omaan henkilöstöön kuuluvista asiantuntijoista, jäsenvaltioiden asiantuntijoista, jäsenvaltioiden virastoon lähettämistä asiantuntijoista tai muista asiantuntijoista, jotka eivät ole viraston palveluksessa mutta joilla on toteen näytettyä ja operatiivisia tarpeita vastaavaa osaamista ja kokemusta asiasta. On tärkeää, että virasto käyttää tällaisia muita asiantuntijoita, jotka eivät ole sen palveluksessa, ainoastaan silloin, kun se ei voi muutoin varmistaa tehtäviensä asianmukaista ja oikea-aikaista hoitamista siksi, että käytettävissä ei ole asiantuntijoita jäsenvaltioista tai viraston omaa henkilöstöä.
- (26) Turvapaikka-asioiden tukiryhmien olisi voitava tukea jäsenvaltioita toteuttamalla operatiivisia ja teknisiä toimenpiteitä, esimerkiksi tarjoamalla kolmansien maiden kansalaisten henkilöllisyyden selvittämiseen ja rekisteröimiseen liittyvää asiantuntemusta, tulkkauspalveluja, sekä lähtömaatietoa ja tietoa turvapaikkatapausten käsittelystä ja hallinnoinnista avustamalla kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkinnasta vastaavia toimivaltaisia kansallisia viranomaisia ja avustamalla kansainvälistä suojelua hakevien tai saavien henkilöiden sisäisissä siirroissa tai muissa siirroissa. Turvapaikka-asioiden tukiryhmiä koskevia järjestelyjä olisi säänneltävä tällä asetuksella sen varmistamiseksi, että ryhmiä voidaan hyödyntää tehokkaasti.

- (27) Turvapaikka-asioiden tukiryhmiin osallistuvien asiantuntijoiden olisi suoritettava tehtäviensä edellyttämä koulutus ennen osallistumista operatiivisiin toimiin. Viraston olisi tarpeen mukaan ja ennen ryhmän lähettämistä tai heti lähettämisen jälkeen annettava kyseisille asiantuntijoille asianomaisessa jäsenvaltiossa, jäljempänä vastaanottava jäsenvaltio, annettavaan operatiiviseen ja tekniseen apuun liittyvää erityiskoulutusta. Jotta turvapaikka-asioiden tukiryhmään osallistuva asiantuntija voi avustaa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkinnassa, on tärkeää, että hän näyttää toteen vähintään vuoden pituisen asiaan liittyvän kokemuksen.
- (28) Jotta voidaan varmistaa, että turvapaikka-asioiden tukiryhmiä varten on käytettävissä asiantuntijoita, jotka ovat tarvittaessa valmiita lähetettäväksi paikalle välittömästi, olisi perustettava turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reservi. Turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reservissä olisi oltava vähintään 500 jäsenvaltioiden käyttöön asettamaa asiantuntijaa.
- (29) Jos jäsenvaltion turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiin kohdistuu suhteeton paine, viraston olisi voitava kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan kyseisen jäsenvaltion suostumuksella avustaa kyseistä jäsenvaltiota hyödyntämällä kattavaa toimenpidevalikoimaa, myös lähettämällä paikalle asiantuntijoita turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reservistä.

- (30) Jotta voidaan puuttua tilanteisiin, joissa jäsenvaltion turvapaikka- tai vastaanottojärjestelmästä tulee siinä määrin tehoton, että tästä on vakavia vaikutuksia yhteisen turvapaikkajärjestelmän toimintaan, ja joissa niihin kohdistuu suhteeton paine, joka asettaa kyseiselle järjestelmälle poikkeuksellisen suuria ja kiireellisiä vaatimuksia, eikä asianomainen jäsenvaltio toteuta riittäviä toimia paineen purkamiseksi, esimerkiksi jättää pyytämättä operatiivista ja teknistä apua tai kieltäytyy viraston avuntarjouksesta tai ei noudata suosituksia, joita komissio on antanut seurannan perusteella, komission olisi voitava ehdottaa neuvostolle täytäntöönpanosäädöstä, jossa yksilöidään toimenpiteet, jotka viraston olisi toteutettava, ja velvoitetaan jäsenvaltio tekemään yhteistyötä viraston kanssa kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanossa. Neuvostolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa hyväksyä tällainen täytäntöönpanosäädös, koska toimenpiteet, joista on tehtävä päätös, saattavat olla poliittisesti arkaluonteisia ja ne saattavat vaikuttaa kansallisten viranomaisten tehtäviin. Viraston olisi voitava neuvoston täytäntöönpanosäädöksen perusteella puuttua tilanteeseen sellaisen jäsenvaltion tukemiseksi, jonka turvapaikka- tai vastaanottojärjestelmästä tulee siinä määrin tehoton, että tästä on vakavia vaikutuksia yhteisen turvapaikkajärjestelmän toimintaan. Tällainen viraston puuttuminen tilanteeseen ei rajoita komission aloittamia rikkomusmenettelyjä.

- (31) Jotta voidaan varmistaa, että turvapaikka-asioiden tukiryhmät, myös turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reservistä lähetettävät asiantuntijat, voivat hoitaa tehtävänsä tehokkaasti ja niillä on siihen tarvittavat resurssit, viraston olisi voitava hankkia tai vuokrata teknistä kalustoa. Tämä ei kuitenkaan saisi vaikuttaa vastaanottavien jäsenvaltioiden velvollisuuteen antaa viraston käyttöön tilat ja laitteet, joita se tarvitsee voidakseen antaa tarvittavaa operatiivista ja teknistä apua. Viraston olisi ennen kalustohankintoja ja -vuokrauksia tehtävä perusteellinen tarve- ja kustannushyötyanalyysi.
- (32) Jos joidenkin jäsenvaltioiden turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiin kohdistuu erityinen ja suhteeton paine ennen kaikkea niiden sijainnin tai väestötilanteen vuoksi, viraston olisi tuettava unionin sisäisiä solidaarisuustoimia ja hoidettava kansainvälistä suojelua hakevien tai saavien henkilöiden unionin alueella tapahtuviin sisäisiin siirtoihin tai muihin siirtoihin liittyvät tehtävänsä ja velvollisuutensa ja varmistettava samalla, ettei turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiä käytetä hyväksi.

- (33) Kun jäsenvaltiolla on erityisiä ja suhteettomia muuttoliikkeeseen liittyviä haasteita tietyillä eniten tulijoita vastaanottavilla ulkorajojen alueillaan, (ns. hotspot-alueet), sen olisi voitava pyytää virastolta operatiivista ja teknistä apua. Jäsenvaltio voi tällaisissa tapauksissa saada operatiivista ja teknistä lisäapua muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiltä, jotka koostuvat viraston, Euroopan raja- ja merivartioviraston ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/794¹ perustetun Euroopan unionin lainvalvontayhteistyöviraston (Europol), tai unionin muiden asiaankuuluvien elinten ja laitosten lähettämistä jäsenvaltioiden asiantuntijoista sekä viraston ja Euroopan raja- ja merivartioviraston henkilöstöstä lähetetyistä asiantuntijoista. Viraston olisi avustettava komissiota unionin eri elinten ja laitosten toiminnan koordinoinnissa kentällä.
- (34) Jäsenvaltioiden on toimittava hotspot-alueilla komission koordinoimina asiaankuuluvien unionin elinten ja laitosten kanssa. Unionin elinten ja laitosten on toimittava omien toimeksiantojensa ja valtuuksiensa puitteissa. Komission olisi varmistettava yhteistyössä asiaankuuluvien unionin elinten ja laitosten kanssa, että hotspot-alueilla suoritettavissa toimissa noudatetaan asiaankuuluvaa unionin lainsäädäntöä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/794, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, Euroopan unionin lainvalvontayhteistyövirastosta (Europol) sekä neuvoston päätösten 2009/371/YOS, 2009/934/YOS, 2009/935/YOS, 2009/936/YOS ja 2009/968/YOS korvaamisesta ja kumoamisesta (EUVL L 135, 24.5.2016, s. 53).

- (35) Viraston olisi tehtäviensä hoitamiseksi ja niiden suorittamisen edellyttämässä määrin tehtävä yhteistyötä unionin elinten ja laitosten, etenkin oikeus- ja sisäasioiden alalla toimivien elinten ja laitosten, kanssa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa unionin lainsäädännön ja politiikan mukaisesti sovittujen työjärjestelyjen puitteissa. Kyseisille työjärjestelyille olisi saatava komission ennakkohyväksyntä.
- (36) Synergioiden varmistamiseksi ja päällekkäisen toiminnan välttämiseksi on tärkeää, että virasto tekee yhteistyötä neuvoston päätöksellä 2008/381/EY¹ perustetun Euroopan muuttoliikeverkoston kanssa.
- (37) Viraston olisi tehtävä yhteistyötä kansainvälisten järjestöjen, erityisesti UNHCR:n, kanssa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa työjärjestelyjen puitteissa voidakseen hyödyntää niiden asiantuntemusta ja tukea. Tämän vuoksi UNHCR:n samoin kuin muiden asiaankuuluvien kansainvälisten järjestöjen merkitys olisi tunnustettava kaikilta osin ja kyseiset järjestöt olisi otettava mukaan viraston toimintaan. Kyseisille työjärjestelyille olisi saatava komission ennakkohyväksyntä.

¹ Neuvoston päätös 2008/381/EY, tehty 14 päivänä toukokuuta 2008, Euroopan muuttoliikeverkoston perustamisesta (EUVL L 131, 21.5.2008, s. 7).

- (38) Viraston olisi helpotettava jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä operatiivista yhteistyötä viraston toimintaan liittyvissä asioissa ja tehtäviensä hoitamisen edellyttämässä määrin. Viraston olisi voitava tehdä yhteistyötä myös kolmansien maiden viranomaisten kanssa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa komission ennalta hyväksymien työjärjestelyjen puitteissa. Viraston olisi toimittava unionin ulkoisen politiikan mukaisesti ja sen ulkoinen toiminta on aiheellista liittää osaksi laajempaa strategista yhteistyötä kolmansien maiden kanssa. Viraston toimeksiantoon ei missään olosuhteissa kuulu itsenäisen ulkoisen politiikan muotoileminen. Viraston ja jäsenvaltioiden olisi noudatettava kolmansien maiden kanssa tekemässään yhteistyössä Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä 'perusoikeuskirja', vahvistettuja perusoikeuksia sekä unionin oikeuteen sisältyviä vaatimuksia ja sääntöjä, myös kun toimet suoritetaan kolmansien maiden alueella.
- (39) Viraston olisi voitava lähettää omaan henkilöstöönsä kuuluvia asiantuntijoita yhteyshenkilöiksi asiaankuuluviin kolmansiin maihin edistämään niiden kanssa turvapaikka-asioissa tehtävää yhteistyötä. Ennen yhteyshenkilön lähettämistä viraston olisi arvioitava asianomaisen maan ihmisoikeustilanne sen varmistamiseksi, että kyseisessä maassa noudatetaan ehdottomia ihmisoikeusnormeja.

- (40) Viraston olisi pidettävä yllä tiivistä vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan kanssa tietojen vaihtamiseksi ja tietämyksen kokoamiseksi yhteen turvapaikka-asioiden alalla. Viraston olisi perustettava neuvoa-antava ryhmä, joka muodostaa puitteet turvapaikka-asioita koskevaa tietojenvaihtoa ja tietämyksen jakamista varten. Neuvoa-antavan ryhmän olisi neuvottava pääjohtajaa ja hallintoneuvostoa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa. On tärkeää, että neuvoa-antavan ryhmän kokoonpanoa ja kokoa määritettäessä sen toiminnan tehokkuus otetaan asianmukaisesti huomioon ja että virasto osoittaa neuvoa-antavalle ryhmälle riittävät henkilöresurssit ja taloudelliset resurssit.
- (41) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan periaatteita, jotka on tunnustettu erityisesti kansainvälisessä ja unionin oikeudessa, perusoikeuskirja mukaan lukien. Kaikki viraston toiminta olisi toteutettava noudattaen täysimääräisesti kyseisiä perusoikeuksia ja periaatteita, etenkin oikeutta turvapaikkaan, oikeutta suojaan palauttamista vastaan, oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen, myös unionin lainsäädännön mukaiseen perheenyhdistämiseen, lapsen oikeuksia, oikeutta henkilötietojen suojaan sekä oikeutta tehokkaihin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen. Lapsen oikeudet ja haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden erityistarpeet olisi aina otettava huomioon. Tästä syystä viraston olisi hoidettava tehtävänsä lapsen etua kunnioittaen lapsen oikeuksista tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen mukaisesti ottaen asianmukaisesti huomioon alaikäisen hyvinvoinnin ja sosiaalisen kehityksen, turvallisuusnäkökohdat sekä alaikäisen näkemykset hänen ikänsä ja kehitystasonsa mukaisesti.

- (42) Kun viraston antama operatiivinen ja tekninen apu koskee haavoittuvassa asemassa olevia henkilöitä, annettava apu olisi mukautettava kyseisten henkilöiden tilanteeseen unionin ja kansallisen turvapaikkalainsäädännön vaatimusten mukaisesti.
- (43) Viraston olisi laadittava ja pantava täytäntöön perusoikeusstrategia perusoikeuksien suojelun seurantaan ja varmistamista varten.
- (44) Olisi nimitettävä riippumaton perusoikeusvastaava, joka varmistaa, että virasto noudattaa toiminnassaan perusoikeuksia, ja edistää perusoikeuksien kunnioittamista virastossa perusoikeuskirjan mukaisesti, myös antamalla ehdotuksen viraston perusoikeusstrategiaksi ja varmistamalla sen täytäntöönpanon sekä käsittelemällä viraston valitusmekanismin välityksellä virastolle osoitetut valitukset. On tärkeää, että virasto tätä varten antaa perusoikeusvastaavalle toimeksiantoonsa ja työmääräänsä nähden riittävästi resursseja ja henkilöstöä.

- (45) Viraston olisi perustettava valitusmekanismi yhteistyössä perusoikeusvastaavan kanssa. Valitusmekanismin tarkoituksena olisi oltava taata, että perusoikeuksia kunnioitetaan kaikessa viraston toiminnassa. Valitusmekanismin olisi oltava hallinnollinen mekanismi. Perusoikeusvastaavan olisi oltava vastuussa virastolle osoitettujen valitusten käsittelystä hyvää hallintoa koskevan oikeuden mukaisesti. On tärkeää, että valitusmekanismi on tehokas ja sillä varmistetaan, että valitusten johdosta toteutetaan asianmukaisia jatkotoimia. Valitusmekanismi ei vaikuta hallinnollisten ja oikeudellisten muutoksenhakukeinojen saatavuuteen, eikä sen käyttäminen ole edellytyksenä tällaisten muutoksenhakukeinojen käytölle. Valitusmekanismia ei pitäisi voida käyttää kansallisen viranomaisen yksittäisistä kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista tekemien päätösten riitauttamiseen. On välttämätöntä, että jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat rikostutkinnat. Viraston olisi avoimuuden ja vastuuvollisuuden lisäämiseksi raportoitava valitusmekanismista unionin turvapaikkatilannetta koskevassa vuotuisessa kertomuksessaan. On tärkeää, että viraston vuotuisessa unionin turvapaikkatilannetta koskevassa kertomuksessa käsitellään erityisesti viraston vastaanottamien valitusten määrää, perusoikeusloukkausten tyyppejä ja mahdollisuuksien mukaan kyseessä olleita operaatioita ja viraston ja jäsenvaltioiden toteuttamia jatkotoimia.

- (46) Komission ja jäsenvaltioiden olisi oltava edustettuina viraston hallintoneuvostossa, jotta ne voivat valvoa sen työskentelyä poliittisesta ja toimintapoliittisesta näkökulmasta. Hallintoneuvoston olisi ohjattava yleisesti viraston toimintaa ja varmistettava, että virasto hoitaa tehtävänsä. On suositeltavaa, että hallintoneuvosto koostuu mahdollisuuksien mukaan jäsenvaltioiden turvapaikkahallinnon operatiivisista johtajista tai heidän edustajistaan ja että kaikki hallintoneuvostossa edustettuina olevat osapuolet pyrkivät rajoittamaan edustajiensa vaihtuvuutta, jotta voidaan varmistaa hallintoneuvoston työskentelyn jatkuvuus. Hallintoneuvostolle olisi annettava tarvittavat valtuudet etenkin hyväksyä talousarvio, valvoa sen toteuttamista, hyväksyä asianmukaiset varainhoitosäännöt, vahvistaa avoimet toimintamenettelyt viraston päätöksentekoa varten sekä nimittää pääjohtaja ja varapääjohtaja. On asianmukaista, että virastoa hallinnoidaan ja se toimii Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 19 päivänä heinäkuuta 2012 hyväksymän unionin hajautettuja virastoja koskevan yhteisen lähestymistavan periaatteiden mukaisesti.
- (47) Viraston olisi oltava riippumaton operatiivisissa ja teknisissä asioissa, ja sillä olisi oltava oikeudellinen, hallinnollinen ja taloudellinen itsemääräämisoikeus. Tämän vuoksi on tarpeen ja asianmukaista, että virasto on unionin laitos, joka on oikeushenkilö ja joka käyttää sille tällä asetuksella annettuja toimivaltuuksia.

- (48) Viraston olisi raportoitava toiminnastaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (49) Viraston itsemääräämisoikeuden takaamiseksi sillä olisi oltava oma talousarvio, jonka varojen olisi muodostuttava pääosin unionin rahoitusosuudesta. Budjettivallan käyttäjä sopii viraston rahoituksesta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta sekä uusista omista varoista, mukaan lukien etenemissuunnitelma uusien omien varojen käyttöönottamiseksi, 16 päivänä joulukuuta 2020 tehdyn Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välisen toimielinten sopimuksen¹ 27 kohdan mukaisesti. Unionin talousarviomenettelyä olisi sovellettava unionin rahoitusosuuteen ja muihin unionin yleisestä talousarviosta maksettaviin avustuksiin. Tilintarkastustuomioistuimen olisi suoritettava viraston tilintarkastus.
- (50) On tärkeää, että viraston konsolidoidussa vuotuisessa kertomuksessa vahvistetaan suuruusluokka kustakin viraston päätoiminnosta johtuville menoille.

¹ EUVL L 433I, 22.12.2020, s. 28.

- (51) Viraston tämän asetuksen mukaisesti avustuksina, valtuutus sopimuksella tai sopimuksella käyttöön asettamat rahoitusvarat eivät saa johtaa muista kansallisista, unionin tai kansainvälisistä rahoituslähteistä peräisin olevan rahoituksen kanssa päällekkäiseen rahoitukseen.
- (52) Virastoon olisi sovellettava komission delegoitua asetusta (EU) 2019/715¹.
- (53) Virastoon olisi sovellettava rajoituksetta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013², ja viraston olisi liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission 25 päivänä toukokuuta 1999 tekemään toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista³.
- (54) Virastoon olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001⁴.

¹ Komission delegoitu asetusta (EU) 2019/715, annettu 18 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 70 artiklassa tarkoitettuja, SEUT-sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen nojalla perustettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta (EUVL L 122, 10.5.2019, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

³ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

(55) Kaikessa viraston tämän asetuksen puitteissa toteuttamassa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725¹ ja tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteita. Viraston olisi käsiteltävä henkilötietoja ainoastaan voidakseen hoitaa tehtävänsä, jotka liittyvät operatiivisen ja teknisen avun antamiseen jäsenvaltioille, uudelleensijoittamiseen, tietojenvaihdon helpottamiseen jäsenvaltioiden, Euroopan raja- ja merivartioviraston, Europolin tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2018/1727² perustetun Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön viraston (Eurojust), kanssa ja turvapaikkatilannetta koskevien tietojen analyysiin, voidakseen toteuttaa satunnaistarkastuksia seurantaan varten, mahdollisesti käsitellä kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia niiden tietojen yhteydessä, jotka se on saanut hoitaessaan tehtäviään muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmissä hotspot-alueilla, sekä hallinnollisia tarkoituksia varten. Säilytettyjen henkilötietojen myöhempi käsittely muihin kuin tässä asetuksessa vahvistettuihin tarkoituksiin olisi kiellettävä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1727, annettu 14 päivänä marraskuuta 2018, Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön virastosta (Eurojust) ja neuvoston päätöksen 2002/187/YOS korvaamisesta ja kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 138).

- (56) Kaikki viraston käsittelemät henkilötiedot lukuun ottamatta niitä henkilötietoja, joita käsitellään hallinnollisia tarkoituksia varten, olisi poistettava 30 päivän kuluttua. Pidempi säilytysaika ei ole tarpeen niihin tarkoituksiin, joita varten virasto käsittelee henkilötietoja tämän asetuksen puitteissa.
- (57) Arkaluonteisia henkilötietoja, joita tarvitaan arvioitaessa, onko kolmannen maan kansalainen oikeutettu kansainväliseen suojeluun, olisi käsiteltävä vain kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkinnan helpottamiseksi tai tarvittavan avun tarjoamiseksi kansainväliseen suojeluun liittyvässä menettelyssä ja uudelleensijoittamista varten. Tällaisen käsittelyn olisi rajoituttava siihen, mikä on ehdottomasti tarpeen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen täydellisen arvioinnin suorittamiseksi hakijan edun mukaisesti.

- (58) Jäsenvaltioiden tämän asetuksen soveltamiseksi suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679¹, paitsi silloin, kun jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset suorittavat rikosten ennalta estämistä, tutkintaa, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia varten tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten, mukaan lukien yleiseen turvallisuuteen kohdistuvilta uhkilta suojelua ja tällaisten uhkien ehkäisyä varten.
- (59) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tämän asetuksen mukaisesti rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten, mukaan lukien yleiseen turvallisuuteen kohdistuvilta uhkilta suojelua ja tällaisten uhkien ehkäisyä varten, suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (EU) 2016/680².

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89).

- (60) Asetuksessa (EU) 2016/679 vahvistettuja sääntöjä, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden oikeuksien ja vapauksien suojelua, erityisesti heidän oikeuttaan itseään koskevien henkilötietojen suojaan henkilötietojen käsittelyssä, olisi täsmennettävä tietojen käsittelyä koskevan vastuun, rekisteröityjen oikeuksien turvaamisen ja tietosuojan valvonnan osalta erityisesti tietyillä aloilla.
- (61) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli helpottaa yhteisen turvapaikkajärjestelmän täytäntöönpanoa ja parantaa sen toimintaa, lujittaa jäsenvaltioiden välistä käytännön yhteistyötä ja tietojenvaihtoa turvapaikka-asioissa, edistää unionin turvapaikkalainsäädäntöä ja operatiivisia vaatimuksia, jotta voidaan varmistaa pitkälle menevä yhdenmukaisuus kansainväliseen suojeluun liittyvissä menettelyissä, vastaanotto-olosuhteissa ja suojelutarpeen arvioinnissa kaikkialla unionissa, seurata yhteisen turvapaikkajärjestelmän operatiivista ja teknistä täytäntöönpanoa ja tarjota turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmien hallinnointiin annettavaa operatiivista ja teknistä lisäapua etenkin niille jäsenvaltioille, joiden turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiin kohdistuu suhteeton paine, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

- (62) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Irlanti ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.
- (63) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (64) Ottaen huomioon, että Tanska on tähän asti osallistunut jäsenvaltioiden väliseen käytännön yhteistyöhön turvapaikka-alalla, viraston olisi helpotettava operatiivista yhteistyötä Tanskan kanssa. Tätä varten Tanskan edustaja olisi kutsuttava osallistumaan ilman äänioikeutta hallintoneuvoston kaikkiin kokouksiin.

- (65) Tarkoituksensa täyttämiseksi viraston olisi oltava avoin sellaisten maiden osallistumiselle, jotka ovat tehneet unionin kanssa sopimuksia, joiden nojalla ne ovat ottaneet käyttöön ja soveltavat unionin lainsäädäntöä tämän asetuksen soveltamisalalla. Tämä koskee erityisesti Islantia, Liechtensteinia, Norjaa ja Sveitsiä. Sen vuoksi, ja kun otetaan huomioon, että Liechtensteinin, Norjan ja Sveitsin tähänastinen osallistuminen EASOn toimintaan on perustunut kyseisten maiden unionin kanssa sopimiin järjestelyihin, jotka koskevat niiden osallistumista EASOn toimintaan, Islannin, Liechtensteinin, Norjan ja Sveitsin olisi voitava osallistua viraston toimintaan ja auttaa osaltaan jäsenvaltioiden ja viraston välistä käytännön yhteistyötä nykyisissä tai uusissa järjestelyissä vahvistettujen ehtojen mukaisesti. Näin ollen Islannin, Liechtensteinin, Norjan ja Sveitsin edustajien olisi edelleen voitava osallistua hallintoneuvoston kokouksiin tarkkailijoina.
- (66) Tämä asetus ei vaikuta kansallisten turvapaikkaviranomaisten toimivaltaan tehdä päätös yksittäisistä kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista.

- (67) Tämän asetuksen tarkoituksena on muuttaa ja laajentaa asetuksen (EU) N:o 439/2010 säännöksiä. Koska tehtävät muutokset ovat määrältään ja luonteeltaan merkittäviä, kyseinen asetus olisi selkeyden vuoksi korvattava kokonaan niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä asetus sitoo. Tällä asetuksella perustettavan viraston olisi korvattava asetuksella (EU) N:o 439/2010 perustettu EASO ja otettava hoitaakseen sen tehtävät, ja kyseinen asetus olisi siksi kumottava. Viittauksia kumottuun asetukseen olisi pidettävä viittauksina tähän asetukseen niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä asetus sitoo.

(68) Tämän asetuksen säännökset yhteisen turvapaikkajärjestelmän operatiivisen ja teknisen täytäntöönpanon seurantamekanismista liittyvät muun muassa asetuksella (EU) N:o 604/2013 perustettuun kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkinnasta vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisjärjestelmään. Koska kyseisellä asetuksella perustettu järjestelmä saattaa muuttua, on tarpeen lykätä kyseisten säännösten soveltamista myöhempään ajankohtaan eli 31 päivään joulukuuta 2023. Lisäksi asianomaiselle jäsenvaltiolle osoitettavien suositusten hyväksymiseen liittyvät seurantamekanismia koskevat säännökset ja suhteettomaan paineeseen tai turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmien tehottomuuteen liittyvää tilannetta koskevat tämän asetuksen säännökset kytkeytyvät suoremmin asetuksella (EU) N:o 604/2013 perustetun järjestelmän vastuunäkökohtiin, jotka myös vaikuttavat niihin. Koska kyseinen asetus saatetaan korvata uudella, parhaillaan neuvoteltavana olevalla säädöksellä ja koska asiaa koskevilla tällaisen uuden säädöksen näkökohdilla on suuri merkitys, näitä säännöksiä olisi sovellettava vasta siitä päivästä, jona kyseinen asetus korvataan, paitsi jos kyseinen asetus korvataan ennen 31 päivää joulukuuta 2023, jolloin kyseisiä säännöksiä olisi sovellettava 31 päivästä joulukuuta 2023.

- (69) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001¹ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 21 päivänä syyskuuta 2016²,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

² EUVL C 9, 21.1.2017, s. 3.

1 luku

Euroopan unionin turvapaikkavirasto

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella perustetaan Euroopan unionin turvapaikkavirasto, jäljempänä 'virasto'. Virasto korvaa asetuksella (EU) N:o 439/2010 perustetun Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston (EASO), ja toimii sen seuraajana.
2. Virasto auttaa osaltaan varmistamaan unionin turvapaikkalainsäädännön tehokkaan ja yhdenmukaisen soveltamisen jäsenvaltioissa perusoikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen. Virasto helpottaa ja tukee jäsenvaltioiden toimia yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän, jäljempänä 'yhteinen turvapaikkajärjestelmä', täytäntöönpanemiseksi, myös mahdollistamalla lähentymisen kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten arvioinnissa kaikkialla unionissa ja koordinoimalla ja lujittamalla käytännön yhteistyötä ja tietojenvaihtoa.

Virasto parantaa yhteisen turvapaikkajärjestelmän toimintaa muun muassa 14 artiklassa tarkoitetun seurantamekanismin välityksellä ja antamalla jäsenvaltioille operatiivista ja teknistä apua etenkin silloin, kun niiden turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiin kohdistuu suhteeton paine.

3. Virasto on asiantuntemuskeskus riippumattomuutensa, antamansa avun ja keräämänsä ja jakamansa tiedon tieteellisen ja teknisen laadun, toimintatapojensa ja -menettelyjensä avoimuuden ja sille annettujen tehtävien suorittamisessa osoittamansa huolellisuuden ansiosta, kuten myös toimeksiantonsa hoitamisessa välttämättömän tietoteknisen tuen ansiosta.

2 artikla

Tehtävät

1. Edellä olevan 1 artiklan soveltamiseksi virasto hoitaa seuraavia tehtäviä:
- a) jäsenvaltioiden turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiä koskevan käytännön yhteistyön ja tietojenvaihdon helpottaminen, koordinointi ja lujittaminen;
 - b) turvapaikkatilannetta ja yhteisen turvapaikkajärjestelmän täytäntöönpanoa koskevan laadullisen ja määrällisen tiedon keruu ja analysointi;
 - c) jäsenvaltioiden tukeminen yhteiseen turvapaikkajärjestelmään liittyvien tehtävien ja velvollisuuksien hoitamisessa;
 - d) jäsenvaltioiden avustaminen kaikkien kansallisten hallintoelinten, tuomioistuinten ja turvapaikka-asioista vastaavien kansallisten viranomaisten asiantuntijoiden koulutuksen osalta ja tarvittaessa koulutuksen tarjoaminen kyseisille asiantuntijoille, muun muassa kehittämällä eurooppalainen turvapaikka-alan koulutusohjelma;

- e) raporttien ja muiden sellaisten asiakirjojen laatiminen ja säännöllinen päivittäminen, joissa annetaan unionin tasolla tietoa asiaankuuluvien kolmansien maiden, myös lähtömaiden, tilanteesta;
- f) kolmansia maita koskevaa tietoa tuottavien eurooppalaisten verkostojen perustaminen ja koordinointi;
- g) toiminnan järjestäminen ja jäsenvaltioiden toimien koordinointi tarkoituksena kehittää yhteinen analyysi ja ohjeistusta lähtömaiden tilanteesta;
- h) turvallisen alkuperämaan käsitteeseen ja turvallisen kolmannen maan käsitteeseen, jäljempänä 'turvallisen maan käsitteet', liittyvien tietojen ja analyysien toimittaminen kolmansista maista;
- i) tehokkaan operatiivisen ja teknisen avun antaminen jäsenvaltioille erityisesti silloin, kun niiden turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiin kohdistuu suhteeton paine;
- j) asianmukaisen tuen antaminen jäsenvaltioille asetuksen (EU) N:o 604/2013 mukaisten tehtävien ja velvollisuuksien hoitamisessa;
- k) avustaminen kansainvälistä suojelua hakevien tai saavien henkilöiden unionin alueella tapahtuvissa sisäisissä siirroissa tai muissa siirroissa;
- l) turvapaikka-asioiden tukiryhmien perustaminen ja lähettäminen;
- m) 19 artiklan 6 kohdan mukaisen turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reservin, jäljempänä 'turvapaikkavalmiushenkilöiden reservi', perustaminen;

- n) turvapaikka-asioiden tukiryhmien tarvitseman teknisen kaluston hankkiminen ja lähettäminen sekä asiantuntijoiden lähettäminen turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reservistä;
- o) operatiivisten vaatimusten, indikaattoreiden, suuntaviivojen ja parhaiden käytäntöjen kehittäminen unionin turvapaikkalainsäädännön täytäntöönpanemiseksi;
- p) yhteyshenkilöiden lähettäminen jäsenvaltioihin;
- q) yhteisen turvapaikkajärjestelmän operatiivisen ja teknisen täytäntöönpanon seuranta jäsenvaltioiden avustamiseksi niiden turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmien tehostamisessa;
- r) jäsenvaltioiden tukeminen yhteistyössä, jota ne tekevät kolmansien maiden kanssa yhteisen turvapaikkajärjestelmän ulkoiseen ulottuvuuteen liittyvissä asioissa, myös lähettämällä yhteyshenkilöitä kolmansiin maihin;
- s) jäsenvaltioiden avustaminen niiden uudelleensijoittamistoimissa.

2. Virasto toteuttaa omasta aloitteestaan tiedotustoimia toimeksiantonsa piiriin kuuluvilla aloilla. Se antaa yleisölle paikkansapitäviä ja kattavia tietoja toiminnastaan. Virasto ei saa toteuttaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamista haittaavia tiedotustoimia. Tiedotustoimet on toteutettava rajoittamatta 65 artiklan soveltamista sekä hallintoneuvoston hyväksymien asiaa koskevien tiedotus- ja viestintäsuunnitelmien mukaisesti.

3 artikla

Yhteydenpidosta vastaavat kansalliset yhteyspisteet

Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä vähintään yksi kansallinen yhteyspiste, joka vastaa yhteydenpidosta virastoon viraston 2 artiklassa tarkoitettuihin tehtäviin liittyvissä asioissa.

2 luku

Käytännön yhteistyö ja tiedotus turvapaikka-asioissa

4 artikla

Velvollisuus tehdä yhteistyötä vilpittömässä mielessä ja vaihtaa tietoja

1. Virasto ja kansallisten turvapaikka- ja maahanmuuttoviranomaiset ja muut asiaankuuluvat viranomaiset tekevät yhteistyötä vilpittömässä mielessä.
2. Virasto ja kansalliset turvapaikka- ja maahanmuuttoviranomaiset ja muut asiaankuuluvat viranomaiset vaihtavat kaikki tarvittavat tiedot ajoissa ja täsmällisesti, jotta ne voivat hoitaa niille tässä asetuksessa annetut tehtävät ja velvollisuudet ja etenkin jotta virasto voi hoitaa 2 artiklassa tarkoitettut tehtävänsä.

3. Virasto toimii tiiviisti kansallisten turvapaikka- ja maahanmuuttoviranomaisten ja muiden asiaankuuluvien viranomaisten sekä komission kanssa. Virasto hoitaa tehtävänsä vaikuttamatta muille asiaankuuluville unionin elimille ja laitoksille annettuihin tehtäviin. Virasto toimii yhteistyössä näiden elinten ja laitosten, hallitustenvälisten järjestöjen, etenkin Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun viraston (UNHCR), ja muiden asiaankuuluvien järjestöjen kanssa tämän asetuksen mukaisesti.
4. Virasto järjestää, edistää ja koordinoi toimia, joiden avulla jäsenvaltiot voivat vaihtaa tietoja, muun muassa perustamalla tarvittaessa verkostoja.
5. Jos pääjohtaja kehoittuaan jäsenvaltiota toimittamaan virastolle tiedot, joita tämä tarvitsee hoitaakseen tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä, toteaa, että jäsenvaltio on järjestelmällisesti jättänyt tiedot toimittamatta, hän raportoi asiasta hallintoneuvostolle ja komissiolle.

5 artikla

Analyysi turvapaikkatilannetta koskevista tiedoista

1. Virasto kerää ja analysoi tietoja turvapaikkatilanteesta unionissa ja kolmansissa maissa, siinä määrin kuin sillä saattaa olla vaikutusta unioniin, muun muassa ajantasaisia tietoja muuttoliikkeen perimmäisistä syistä, muutto- ja pakolaisvirroista, muuttajien joukossa ilman huoltajaa olevista alaikäisistä, kokonaisvastaanottokapasiteetista ja kolmansien maiden uudelleensijoittamistarpeista sekä tilanteista, joissa unioniin saattaa saapua suuri määrä kolmansien maiden kansalaisia, minkä johdosta jäsenvaltioiden turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmät saattavat joutua suhteettoman paineen alaisiksi, jotta se voi antaa oikea-aikaista ja luotettavaa tietoa jäsenvaltioille ja havaita jäsenvaltioiden turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiin mahdollisesti kohdistuvat riskit.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistettua tarkoitusta varten virasto toimii läheisessä yhteistyössä Euroopan raja- ja merivartioviraston kanssa ja ottaa tarpeen mukaan huomioon Euroopan raja- ja merivartioviraston asetuksen (EU) 2019/1896 nojalla toteuttamat riskianalyysit varmistamaan mahdollisimman suuren yhtenäisyyden ja lähentymisen viraston ja Euroopan raja- ja merivartioviraston antamien tietojen suhteen.

2. Virasto perustaa analyysinsa erityisesti jäsenvaltioiden, asiaankuuluvien unionin toimielinten, elinten ja laitosten, Euroopan ulkosuhdehallinnon ja UNHCR:n toimittamiin tietoihin ja etenkin maailmanlaajuisia uudelleensijoittamistarpeita koskeviin UNHCR:n kertomuksiin. Virasto voi ottaa huomioon myös asiaan liittyviltä järjestöiltä saatavilla olevat tiedot niiden asiantuntemuksen perusteella.
3. Virasto varmistaa asiaankuuluvien tietojen nopean vaihdon jäsenvaltioiden kesken ja komission kanssa. Lisäksi se toimittaa analyysinsa tulokset hallintoneuvostolle ajoissa ja täsmällisesti. Virasto raportoi analyysistaan kaksi kertaa vuodessa Euroopan parlamentille.

6 artikla

Yhteisen turvapaikkajärjestelmän täytäntöönpanoa koskevat tiedot

1. Virasto järjestää, koordinoi ja edistää unionin turvapaikkalainsäädännön täytäntöönpanoa koskevaa tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden kesken ja komission ja jäsenvaltioiden välillä.
2. Virasto perustaa erityisesti olemassa olevia järjestelyjä hyväksi käyttäen unionin, kansallisia ja kansainvälisiä turvapaikkavälineitä koskevia tietokantoja ja verkkoportaleja. Kyseisiin tietokantoihin ei tallenneta eikä kyseisissä verkkoportaleissa julkaista mitään henkilötietoja, ellei virasto ole saanut tietoja julkisesti saatavilla olevista lähteistä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa tietokannoissa ja verkkoportaleissa on oltava julkisesti saatavilla olevia osia, joissa on
- a) tilastoja, jotka koskevat kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia ja turvapaikka-asioista vastaavien kansallisten viranomaisten tekemiä päätöksiä;
 - b) tietoja kansallisesta turvapaikkalainsäädännöstä ja sen kehittymisestä, oikeuskäytäntö mukaan lukien;
 - c) tietoja asiaa koskevasta Euroopan unionin tuomioistuimen, jäljempänä 'unionin tuomioistuin', ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännöstä.

7 artikla

Yhteyshenkilöt jäsenvaltioissa

1. Pääjohtaja nimittää viraston henkilöstöön kuuluvia asiantuntijoita jäsenvaltioihin lähetettäväksi yhteyshenkilöiksi.
2. Pääjohtaja tekee asianomaisia jäsenvaltioita kuullen ehdotuksen lähettämisen luonteesta ja ehdoista sekä siitä jäsenvaltiosta tai alueesta, johon yhteyshenkilö voidaan lähettää. Pääjohtaja voi päättää, että yhteyshenkilö huolehtii enintään neljästä toisiaan lähellä sijaitsevasta jäsenvaltiosta. Pääjohtajan on saatava ehdotukselleen hallintoneuvoston hyväksyntä.

3. Pääjohtaja ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle yhteyshenkilön nimityksestä ja määrittää yhdessä kyseisen jäsenvaltion kanssa paikan, johon tämä lähetetään.
4. Yhteyshenkilö toimii viraston puolesta, ja hänen tehtävänä on edistää yhteistyötä ja vuoropuhelua viraston ja kansallisten turvapaikka- ja maahanmuuttoviranomaisten ja muiden asiaankuuluvien viranomaisten välillä. Yhteyshenkilön tehtäviin kuuluu erityisesti
 - a) toimia yhdyshenkilönä viraston ja kansallisten turvapaikka- ja maahanmuuttoviranomaisten ja muiden asiaankuuluvien viranomaisten välillä;
 - b) tukea 5 artiklassa tarkoitettujen tietojen ja mahdollisten muiden viraston tarvitsemien tietojen keruuta;
 - c) edistää osaltaan unionin turvapaikkalainsäädännön soveltamista, myös perusoikeuksien kunnioittamisen osalta;
 - d) avustaa pyydettyä jäsenvaltioita niiden laatiessa valmiussuunnitelmiaan, jotka sisältävät toimenpiteitä niiden turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiin kohdistuvasta mahdollisesta suhteettomasta paineesta selviämiseksi;
 - e) helpottaa jäsenvaltioiden keskinäistä ja asianomaisen jäsenvaltion ja viraston välistä yhteydenpitoa ja jakaa virastolta saamansa merkitykselliset tiedot asianomaisen jäsenvaltion kanssa, käynnissä olevaa avustamista koskevat tiedot mukaan lukien;

- f) toimittaa pääjohtajalle säännöllisesti raportteja turvapaikkatilanteesta asianomaisessa jäsenvaltiossa ja sen kyvystä hallinnoida tehokkaasti turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiään.

Jos ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitetuissa raporteissa tuodaan esiin yhteen tai useampaan asianomaisen jäsenvaltion kannalta olennaiseen seikkaan liittyviä huolenaiheita, pääjohtaja ilmoittaa asiasta viipymättä kyseiselle jäsenvaltiolle. Kyseiset raportit on otettava huomioon 14 artiklassa tarkoitettua seurantamekanismia sovellettaessa, ja ne on toimitettava asianomaiselle jäsenvaltiolle.

5. Edellä olevan 4 kohdan soveltamiseksi yhteyshenkilöiden on pidettävä säännöllisesti yhteyttä kansallisiin turvapaikka- ja maahanmuuttoviranomaisiin ja muihin asiaankuuluviin viranomaisiin pitäen asianomaisen jäsenvaltion nimeämän yhteyspisteen ajan tasalla.
6. Tehtäviään hoitaessaan yhteyshenkilö ottaa vastaan ohjeita ainoastaan virastolta.

8 artikla

Koulutus

1. Virasto luo, kehittää ja arvioi koulutusta, joka on tarkoitettu sen omalle henkilöstölle sekä asiaankuuluvien kansallisten hallintoelinten, tuomioistuinten sekä turvapaikka- ja vastaanottoasioista vastaavien kansallisten viranomaisten henkilöstölle.

2. Virasto kehittää 1 kohdassa tarkoitettua koulutusta läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden sekä aiheellisissa tapauksissa Euroopan raja- ja merivartioviraston, neuvoston asetuksella (EY) N:o 168/2007¹ perustetun Euroopan unionin perusoikeusviraston ja asiaankuuluvien koulutuslaitosten, akateemisten instituutioiden, oikeusalan yhdistysten, koulutusverkostojen ja alan järjestöjen kanssa.

3. Virasto kehittää eurooppalaisen turvapaikka-alan koulutusohjelman ottaen huomioon unionissa olemassa olevan yhteistyön turvapaikka-alalla edistääkseen parhaita käytäntöjä ja korkeatasoisia vaatimuksia unionin turvapaikkalainsäädännön täytäntöönpanossa.

Jäsenvaltioiden on unionin turvapaikkalainsäädännön mukaisten velvollisuuksiensa nojalla kehitettävä henkilöstölleen tarkoituksenmukaista koulutusta eurooppalaisen turvapaikka-alan koulutusohjelman pohjalta ja sisällytettävä kyseisen koulutusohjelman keskeiset osat omaan koulutukseensa.

4. Viraston tarjoaman koulutuksen on oltava laadukasta, ja siinä on määritettävä keskeiset periaatteet ja parhaat käytännöt, jotta varmistetaan se, että hallinnollisia menetelmiä, päätöksiä ja oikeusalan käytäntöjä lähennetään kunnioittaen samalle täysimääräisesti kansallisten tuomioistuinten riippumattomuutta.

¹ Neuvoston asetus (EY) N:o 168/2007, annettu 15 päivänä helmikuuta 2007, Euroopan unionin perusoikeusviraston perustamisesta (EUVL L 53, 22.2.2007, s. 1).

Eurooppalaiseen turvapaikka-alan koulutusohjelmaan kuuluvassa viraston tarjoamassa koulutuksessa on käsiteltävä erityisesti seuraavia aiheita:

- a) kansainväliset ja unionin perusoikeusnormit ja erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', määräykset samoin kuin turvapaikka-alan kansainvälinen oikeus ja unionin lainsäädäntö, mukaan lukien erityiset oikeudelliset ja oikeuskäytäntöä koskevat kysymykset;
- b) kysymykset, jotka liittyvät sen määrittämiseen, onko hakija oikeutettu kansainväliseen suojeluun, ja kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden oikeudet;
- c) kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten käsittelyyn liittyvät kysymykset;
- d) haastattelutekniikat;
- e) näytön arviointi;
- f) asiaa koskeva kansallisten tuomioistuinten, unionin tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntö ja turvapaikka-alan lainsäädännön muu merkityksellinen kehitys;
- g) sormenjälkitietoihin, mukaan lukien tietosuojanäkökohdat, tietojen laatu ja tietoturvavaatimukset, liittyvät kysymykset;
- h) lääketieteellisten ja oikeustieteellisten asiantuntijalausuntojen käyttö kansainväliseen suojeluun liittyvässä menettelyssä;

- i) kolmansia maita koskevien tietojen tuottamiseen ja käyttöön liittyvät kysymykset;
- j) vastaanotto-olosuhteet;
- k) alaikäisiin ja etenkin ilman huoltajaa oleviin alaikäisiin liittyvät kysymykset, joita ovat lapsen edun arviointi, erityiset menettelylliset suojatoimet, kuten lapsen kuulluksi tulemistä koskevan oikeuden kunnioittaminen ja muut lastensuojelunäkökohdat, iän selvittämismenetelmät sekä lasten ja perheiden vastaanotto-olosuhteet;
- l) kysymykset, jotka liittyvät hakijoihin, jotka tarvitsevat erityisiä menettelyllisiä takeita, hakijoihin, joilla on vastaanottoon liittyviä erityistarpeita sekä muihin haavoittuvassa asemassa oleviin henkilöihin, kiinnittäen erityistä huomiota kidutuksen uhreihin ihmiskaupan uhreihin ja asiaan liittyviin sukupuolisidonnaisiin kysymyksiin;
- m) tulkkaus- ja kulttuurivälityspalveluihin liittyvät kysymykset;
- n) uudelleensijoittamiseen liittyvät kysymykset;
- o) sisäisiä siirtoja koskevien menettelyjen käsittelyyn liittyvät kysymykset;
- p) paineensietokyky ja stressinhallintataidot, etenkin johtotehtävissä työskentelevälle henkilöstölle.

5. Virasto tarjoaa yleistä, erityistä tai temaattista koulutusta sekä tapauskohtaisia koulutustoimia hyödyntäen myös kouluttajakoulutuksen menetelmiä ja verkko-opetusta.

6. Virasto toteuttaa tarvittavat aloitteet sen tarkistamiseksi ja tarvittaessa varmistamiseksi, että turvapaikka-asioiden tukiryhmiin osallistuvat asiantuntijat, mukaan lukien muut kuin sen palveluksessa olevat asiantuntijat, ovat saaneet tehtäviinsä nähden asiaankuuluvan koulutuksen viraston järjestämiin operatiivisiin toimiin osallistumista varten.

Virasto antaa tarpeen mukaan ja ennen ryhmän lähettämistä tai heti lähettämisen jälkeen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille asiantuntijoille asianomaisessa jäsenvaltiossa, jäljempänä 'vastaanottava jäsenvaltio', annettavaan operatiiviseen ja tekniseen apuun liittyvää erityiskoulutusta.

7. Virasto voi järjestää jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella koulutusta yhteistyössä kyseisen jäsenvaltion tai kolmannen maan kanssa.

3 luku

Maatiedot ja ohjeistus

9 artikla

Kolmansia maita koskevat tiedot unionin tasolla

1. Virasto on keskus, joka kerää asiaankuuluvista kolmansista maista olennaista, luotettavaa, objektiivista, tarkkaa ja ajantasaista tietoa avoimesti ja puolueettomasti käyttäen hyväksi asiaan liittyvää tietoa, myös lasten tilanteeseen ja sukupuolten asemaan liittyvää tietoa sekä täsmätietoa haavoittuviin ryhmiin ja vähemmistöryhmiin kuuluvista henkilöistä. Virasto laatii ja päivittää säännöllisesti raportteja ja muita asiakirjoja, joissa annetaan asiaankuuluvia kolmansia maita koskevia tietoja unionin tasolla, myös asiaankuuluviin kolmansiin maihin liittyvistä temaattisista kysymyksistä.
2. Erityisesti virasto
 - a) käyttää kaikkia asiaankuuluvia tietolähteitä, myös tietoja, jotka on kerätty kansainvälisiltä järjestöiltä, etenkin UNHCR:ltä ja muilta asiaankuuluvilta järjestöiltä, myös 50 artiklassa tarkoitetun neuvoo-antavan ryhmän jäseniltä, unionin toimielimiltä, elimiltä ja laitoksilta ja Euroopan ulkosuhdehallinnolta, sekä 10 artiklassa tarkoitettujen verkostojen kautta ja tiedonkeruuvaltuuskunnilta;

- b) hallinnoi ja kehittää edelleen verkkoportaalaa, johon kerätään ja jossa jaetaan tietoja asiaankuuluvista kolmansista maista ja jossa on oltava julkinen osa tavallisia käyttäjiä varten ja osa, johon on käyttöoikeus vain sellaisilla käyttäjillä, joita ovat kansallisten turvapaikka- ja maahanmuuttoviranomaisten tai sellaisten muiden kansallisten elinten työntekijät, jotka jokin jäsenvaltio on valtuuttanut selvittämään kolmansien maiden tietoja;
- c) laatii unionin turvapaikkalainsäädännön vaatimusten mukaisen yhteisen mallin ja yhteiset menetelmät, myös säännöt, sellaisten raporttien ja muiden asiakirjojen laatimiseksi, joissa annetaan asiaankuuluvia kolmansia maita koskevia tietoja unionin tasolla.

10 artikla

Kolmansia maita koskevia tietoja tuottavat eurooppalaiset verkostot

1. Virasto huolehtii kolmansia maita koskevien tietojen tuottamiseen liittyvien kansallisten aloitteiden koordinoinnista perustamalla ja hallinnoimalla jäsenvaltioiden välisiä verkostoja, jotka tuottavat tietoa kolmansista maista. Kyseisissä verkostoissa voi tarvittaessa ja tapauskohtaisesti olla mukana UNHCR:stä tai muista asiaankuuluvista järjestöistä tulevia ulkopuolisia asiantuntijoita, joilla on asiaan liittyvää asiantuntemusta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen verkostojen tarkoituksena on, että jäsenvaltiot voivat erityisesti
- a) vaihtaa ja päivittää kolmansia maita koskevia kansallisia raportteja ja muita asiakirjoja sekä muita merkityksellisiä tietoja, myös temaattisista kysymyksistä;
 - b) lähettää virastolle tiedusteluja ja auttaa vastaamaan tiedusteluihin, jotka liittyvät tiettyihin tosiseikkoihin ja joihin kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset saattavat antaa aihetta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yksityisyyttä koskevia sääntöjä, tietosuojaa koskevia sääntöjä ja kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä;
 - c) osallistua sellaisten unionin tason asiakirjojen kehittämiseen ja päivittämiseen, joissa annetaan asiaankuuluvia kolmansia maita koskevia tietoja.

11 artikla

Yhteinen analyysi lähtömaiden tilanteesta ja ohjeistus

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/95/EU¹ vahvistettujen arviointiperusteiden soveltamisen lähentämiseksi virasto koordinoi jäsenvaltioiden toimia, joiden tarkoituksena on kehittää yhteinen analyysi tiettyjen lähtömaiden tilanteesta, jäljempänä 'yhteinen analyysi', ja ohjeistus jäsenvaltioiden avustamiseksi kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten arvioinnissa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle (EUVL L 337, 20.12.2011, s. 9).

Yhteistä analyysia ja ohjeistusta laadittaessa virasto ottaa huomioon UNHCR:n tietyistä lähtömaista tulevien turvapaikanhakijoiden kansainvälisen suojelun tarpeen arviointia varten laatimat viimeisimmät suuntaviivat.

2. Pääjohtaja toimittaa komissiota kuultuaan ohjeistuksen hallintoneuvoston hyväksyttäväksi. Yhteinen analyysi on liitettävä ohjeistukseen.
3. Jäsenvaltioiden on otettava yhteinen analyysi ja ohjeistus huomioon tutkiessaan kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta niiden toimivaltaa tehdä päätös yksittäisistä kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista.
4. Virasto varmistaa, että yhteistä analyysia ja ohjeistusta tarkastellaan säännöllisesti uudelleen ja päivitetään tarpeen mukaan. Tällainen uudelleentarkastelu ja päivitys on suoritettava, jos lähtömaan tilanteessa on tapahtunut muutos tai joissa objektiiviset seikat viittaavat siihen, että yhteistä analyysia ja ohjeistusta ei käytetä. Yhteisen analyysin ja ohjeistuksen uudelleentarkastelu ja päivitys edellyttävät komission kuulemista ja 2 kohdassa tarkoitettua hallintoneuvoston hyväksyntää.
5. Jäsenvaltioiden on toimitettava virastolle kaikki olennaiset tiedot, jotka viittaavat siihen, että yhteistä analyysia ja ohjeistusta on tarpeen tarkastella uudelleen ja päivittää.

12 artikla

Turvallisia lähtömaita ja turvallisia kolmansia maita koskevat tiedot ja analyysi

1. Virasto voi avustaa jäsenvaltioita Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU¹ mukaisten turvallisen maan käsitteiden soveltamisessa toimittamalla tietoja ja analyyseja.
2. Virasto avustaa komissiota tämän tehtävissä, jotka liittyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU mukaisiin turvallisen maan käsitteisiin, toimittamalla tietoja ja analyyseja.
3. Toimittaessaan tietoja ja analyyseja tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti viraston on noudatettava 9 artiklassa säädettyjä yleisiä periaatteita.
4. Virasto toimittaa 1 ja 2 kohdan mukaisesti tuottamansa tiedot ja analyysit Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä säännöllisesti että pyynnöstä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/32/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä (EUVL L 180, 29.6.2013, s. 60).

4 luku

Operatiiviset vaatimukset ja suuntaviivat

13 artikla

Operatiiviset vaatimukset, indikaattorit, suuntaviivat ja parhaat käytännöt

1. Virasto järjestää ja koordinoi toimia, joilla edistetään unionin turvapaikkalainsäädännön asianmukaista ja tehokasta täytäntöönpanoa, muun muassa kehittämällä turvapaikka-asioita koskevia operatiivisia vaatimuksia, indikaattoreita, suuntaviivoja tai parhaita käytäntöjä, sekä turvapaikka-asioihin liittyvien parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden kesken.
2. Virasto kehittää omasta aloitteestaan tai hallintoneuvoston tai komission pyynnöstä operatiivisia vaatimuksia, indikaattoreita, suuntaviivoja ja parhaita käytäntöjä, jotka liittyvät unionin turvapaikkalainsäädännön täytäntöönpanoon.
3. Kehittäessään 2 kohdassa tarkoitettuja operatiivisia vaatimuksia, indikaattoreita, suuntaviivoja ja parhaita käytäntöjä virasto kuulee komissiota ja jäsenvaltioita sekä tarvittaessa UNHCR:ää. Virasto voi myös kuulla hallitustenvälisiä ja muita järjestöjä sekä oikeusalan yhdistyksiä ja asiantuntijaverkostoja niiden asiaan liittyvän asiantuntemuksen perusteella.

4. Hallintoneuvosto hyväksyy 2 kohdassa tarkoitetut operatiiviset vaatimukset, indikaattorit, suuntaviivat ja parhaat käytännöt. Kun operatiiviset vaatimukset, indikaattorit, suuntaviivat ja parhaat käytännöt on hyväksytty, virasto antaa ne tiedoksi jäsenvaltioille ja komissiolle.
5. Virasto avustaa jäsenvaltioita näiden pyynnöstä operatiivisten vaatimusten, indikaattoreiden, 2 kohdassa tarkoitettujen suuntaviivojen ja parhaiden käytäntöjen soveltamisessa niiden turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiin tarjoamalla niille tarvittavaa asiantuntemusta tai operatiivista ja teknistä apua.
6. Virasto ottaa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut operatiiviset vaatimukset, indikaattorit, suuntaviivat ja parhaat käytännöt huomioon 14 artiklassa tarkoitettua seurantamekanismia soveltaessaan.

5 luku

Seuranta

14 artikla

Yhteisen turvapaikkajärjestelmän operatiivisen ja teknisen täytäntöönpanon seurantamekanismi

1. Virasto perustaa läheisessä yhteistyössä komission kanssa seurantamekanismin yhteisen turvapaikkajärjestelmän operatiivisen ja teknisen täytäntöönpanon seuraamiseksi ehkäistäkseen tai havaitakseen mahdollisia puutteita jäsenvaltioiden turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmissä sekä arvioidakseen jäsenvaltioiden kykyä ja valmiutta hallita tilanteita, joissa niihin kohdistuu suhteeton paine, kyseisten järjestelmien tehostamiseksi.
2. Hallintoneuvosto vahvistaa pääjohtajan ehdotuksesta ja komissiota kuullen yhteiset menetelmät tässä luvussa säädettyä seurantamekanismia varten. Kyseisissä yhteisissä menetelmissä on esitettävä objektiiviset kriteerit, joihin seuranta perustetaan, seurantamekanismin menetelmien, prosessien ja välineiden kuvaus, kuten käytännön järjestelyt paikan päällä myös lyhyellä varoitusajalla tehtäviä arviointikäyntejä varten, sekä asiantuntijaryhmien muodostamista koskevat säännöt ja periaatteet.

3. Seurannassa tarkastellaan yhteisen turvapaikkajärjestelmän kaikkien näkökohtien operatiivista ja teknistä täytäntöönpanoa ja etenkin seuraavia:
- a) asetuksella (EU) N:o 604/2013 vahvistettu kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisjärjestelmä, kansainväliseen suojeluun liittyvät menettelyt, suojelun tarpeen arviointiperusteiden soveltaminen ja myönnetyn suojelun muoto, myös perusoikeuksien, lastensuojeluun liittyvien suojatoimien ja haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden erityistarpeiden kannalta;
 - b) henkilöstön käytettävissäolo ja valmiudet kääntämisen ja tulkkauksen osalta sekä henkilöstön valmiudet käsitellä ja hallinnoida tehokkaasti turvapaikkahakemuksia, myös valituksia, sanotun vaikuttamatta tuomioistuinten riippumattomuuteen ja eri tapoihin järjestää oikeuslaitos jäsenvaltioissa;
 - c) vastaanotto-olosuhteet, -kapasiteetti, -infrastruktuuri ja -kalusto sekä mahdollisuuksien mukaan vastaanoton taloudelliset resurssit.
4. Seuranta voidaan perustaa erityisesti asianomaisen jäsenvaltion toimittamiin tietoihin, 5 artiklassa tarkoitettuun analyysiin turvapaikkatilannetta koskevista tiedoista ja satunnaistarkastuksiin.

Virasto voi ottaa huomioon muilta asiaan liittyviltä hallitustenvälisiltä järjestöiltä tai elimiltä, erityisesti UNHCR:ltä, ja muilta asiaankuuluvilta järjestöiltä niiden asiantuntemuksen perusteella saatavilla olevia tietoja.

5. Virasto voi tehdä seurantaan varten paikan päällä tehtäviä arviointikäyntejä. Virasto saa tehdä lyhyellä varoitusajalla tehtäviä arviointikäyntejä ainoastaan 15 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi.
6. Jäsenvaltioiden on toimitettava virastolle sen pyynnöstä tiedot 3 kohdassa tarkoitetuista yhteisen turvapaikkajärjestelmän näkökohdista.

Jäsenvaltioiden on toimitettava virastolle sen pyynnöstä tiedot valmiussuunnitelmastaan, joka sisältää toimenpiteet mahdollisesta niiden turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmään kohdistuvasta suhteettomasta paineesta selviämiseksi. Virasto avustaa asianomaista jäsenvaltiota tämän suostumuksella valmiussuunnitelman laatimisessa tai sen tarkistamisessa.

7. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä viraston kanssa ja muun muassa helpotettava paikan päällä seurantaan varten tehtäviä arviointikäyntejä. Pääjohtaja ilmoittaa asianomaisille jäsenvaltioille riittävän ajoissa etukäteen tällaisista arviointikäynneistä. Lyhyellä varoitusajalla tehtävistä arviointikäynneistä pääjohtaja ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle 72 tuntia etukäteen.

15 artikla
Menettely ja jatkotoimet

1. Hallintoneuvosto hyväksyy pääjohtajan ehdotuksesta ja komissiota kuullen seurantaohjelman 14 artiklassa tarkoitetun seurantamekanismin soveltamiseksi, jäljempänä 'seurantaohjelma', joka kattaa:
 - a) yhteisen turvapaikkajärjestelmän kaikkien näkökohtien operatiivisen ja teknisen täytäntöönpanon kussakin jäsenvaltiossa; ja
 - b) yhteisen turvapaikkajärjestelmän temaattiset tai erityiset näkökohdat kaikkien jäsenvaltioiden osalta.

Seurantaohjelmassa ilmoitetaan, minkä jäsenvaltioiden turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiä on määrä seurata kunakin vuonna. Seurantaohjelmassa varmistetaan, että jokaista jäsenvaltiota seurataan ainakin kerran kunkin viisivuotiskauden aikana.

2. Jos 5 artiklassa tarkoitettu analyysi turvapaikkatilannetta koskevista tiedoista herättää vakavaa huolta jäsenvaltion turvapaikka- tai vastaanottojärjestelmän toiminnasta, virasto käynnistää seurannan joko omasta aloitteestaan komissiota kuullen tai komission pyynnöstä.

3. Pääjohtaja toimittaa seurannan havainnot asianomaiselle jäsenvaltiolle, joka voi esittää niistä huomautuksia ja tarvittaessa myös ilmoittaa omat tarpeensa. Jäsenvaltioiden on esitettävä huomautuksensa yhden kuukauden kuluessa päivästä, jona seurannan havainnot vastaanotettiin.
4. Pääjohtaja laatii tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen havaintojen perusteella asianomaisen jäsenvaltion huomautukset huomioon ottaen ja komissiota kuullen suositusluonnokset. Suositusluonnoksissa on esitettävä pääpiirteissään, mitä toimenpiteitä asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava, tarvittaessa viraston avustuksella, korjatakseen seurannan yhteydessä havaitut puutteet toimintakyvyssä ja -valmiudessa, sekä määräaika, jossa asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet. Pääjohtaja toimittaa suositusluonnokset asianomaiselle jäsenvaltiolle. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava huomautuksensa suositusluonnoksista yhden kuukauden kuluessa päivästä, jona suositusluonnokset vastaanotettiin. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava huomautuksensa 15 päivän kuluessa.

Otettuaan asianomaisen jäsenvaltion huomautukset huomioon pääjohtaja toimittaa havainnot ja suositusluonnokset hallintoneuvostolle. Hallintoneuvosto hyväksyy suositukset äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistön päätöksellä. Virasto toimittaa suositukset Euroopan parlamentille. Virasto tiedottaa komissiolle suositusten täytäntöönpanosta.

5. Jos jäsenvaltio ei pane 4 kohdassa tarkoitetuissa viraston suosituksissa esitettyjä toimenpiteitä täytäntöön asetetussa määräajassa ja tästä on vakavia vaikutuksia yhteisen turvapaikkajärjestelmän toimintaan, komissio hyväksyy oman arvionsa perusteella kyseiselle jäsenvaltiolle osoitettuja suosituksia, joissa yksilöidään toimenpiteet, joita puutteiden korjaaminen edellyttää, ja tarvittaessa erityistoimenpiteet, jotka viraston on toteutettava jäsenvaltion tukemiseksi.
6. Komissio voi puutteiden vakavuuden huomioon ottaen järjestää asianomaisessa jäsenvaltiossa paikan päällä tehtäviä arviointikäyntejä. Komissio ilmoittaa asianomaisille jäsenvaltioille riittävän ajoissa etukäteen tällaisista arviointikäynneistä.
7. Asianomaisen jäsenvaltion on raportoitava komissiolle tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen suositusten täytäntöönpanosta suosituksissa asetetussa määräajassa. Jos asianomainen jäsenvaltio ei ole määräajan päätyttyä noudattanut suosituksia, komissio voi antaa ehdotuksen neuvoston täytäntöönpanosäädökseksi 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
8. Komissio tiedottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisesti toteuttamistaan seurannan jatkotoimista. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 5 kohdassa tarkoitetut suositukset ja tiedottaa niille säännöllisesti asianomaisen jäsenvaltion edistymisestä kyseisten suositusten täytäntöönpanossa.

6 luku

Operatiivinen ja tekninen apu

16 artikla

Viraston antama operatiivinen ja tekninen apu

1. Virasto antaa jäsenvaltioille operatiivista ja teknistä apua tämän luvun mukaisesti:
 - a) jäsenvaltion pyytäessä sitä voidakseen täyttää yhteiseen turvapaikkajärjestelmään liittyvät velvollisuutensa;
 - b) jäsenvaltion pyytäessä sitä, kun sen turvapaikka- tai vastaanottojärjestelmään kohdistuu suhteeton paine;
 - c) kun jäsenvaltio kohtaa suhteettomia muuttoliikkeeseen liittyviä haasteita ja pyytää operatiivista ja teknistä lisäapua sinne lähetettäviltä muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiltä 21 artiklan mukaisesti;
 - d) omasta aloitteestaan ja asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella, kun jäsenvaltion turvapaikka- tai vastaanottojärjestelmään kohdistuu suhteeton paine;
 - e) antaessaan operatiivista ja teknistä apua 22 artiklan mukaisesti.

2. Virasto järjestää ja koordinoi asianmukaista operatiivista ja teknistä apua, johon voi kuulua yksi tai useampi seuraavista operatiivisista ja teknisistä toimenpiteistä, täysimääräisesti perusoikeuksia kunnioittaen:
- a) jäsenvaltioiden avustaminen kolmansien maiden kansalaisten henkilöllisyyden selvittämisessä ja rekisteröimisessä, tarvittaessa läheisessä yhteistyössä muiden unionin elinten ja laitosten kanssa;
 - b) jäsenvaltioiden avustaminen kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten vastaanottamisessa ja rekisteröimisessä;
 - c) toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tutkittavana olevien kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkinnan helpottaminen tai tarvittaessa kyseisten viranomaisten avustaminen kansainväliseen suojeluun liittyvässä menettelyssä;
 - d) kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten käsittelyyn liittyvien jäsenvaltioiden yhteisten aloitteiden helpottaminen;
 - e) avustaminen kansainvälistä suojelua koskevasta menettelystä tiedottamisessa;
 - f) jäsenvaltioiden vastaanottopalvelujen, erityisesti hätämajoituksen, hätäkuljetusten ja hätälääkintäavun, järjestämisessä tai tarjoamisessa neuvominen tai avustaminen taikka kyseisten palvelujen koordinointi;

- g) asianmukaisen tuen antaminen jäsenvaltioille asetuksen (EU) N:o 604/2013 mukaisten tehtävien ja velvollisuuksien hoitamisessa;
- h) avustaminen kansainvälistä suojelua hakevien tai saavien henkilöiden unionin alueella tapahtuvissa sisäisissä siirroissa tai muissa siirroissa;
- i) tulkkauspalvelujen tarjoaminen;
- j) jäsenvaltioiden avustaminen sen varmistamisessa, että käytössä ovat kaikki tarvittavat lapsen oikeuksiin ja lastensuojeluun liittyvät suojatoimet ja että niitä sovelletaan etenkin ilman huoltajaa oleviin alaikäisiin;
- k) jäsenvaltioiden avustaminen sellaisten hakijoiden tunnistamisessa, jotka tarvitsevat erityisiä menettelyllisiä takeita tai joilla on vastaanottoon liittyviä erityistarpeita, tai muiden haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden, myös alaikäisten, tunnistamisessa, edellä mainittujen henkilöiden ohjaamisessa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten luokse asianmukaisen avun saamiseksi kansallisten toimenpiteiden perusteella sekä sen varmistamisessa, että käytössä ovat kaikki tarvittavat suojatoimet kyseisiä henkilöitä varten;
- l) osallistuminen asetuksessa (EU) 2019/1896 tarkoitettuihin muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiin hotspot-alueilla läheisessä yhteistyössä muiden asiaankuuluvien unionin elinten, toimistojen ja virastojen kanssa;
- m) turvapaikka-asioiden tukiryhmien lähettäminen;
- n) tapauksen mukaan teknisen kaluston lähettäminen turvapaikka-asioiden tukiryhmille.

3. Virasto rahoittaa ja osarahoittaa 2 kohdassa tarkoitettuja operatiivisia ja teknisiä toimenpiteitä talousarviostaan virastoon sovellettavien varainhoitosääntöjen mukaisesti.
4. Pääjohtaja arvioi tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen operatiivisten ja teknisten toimenpiteiden tuloksia. Pääjohtaja toimittaa yksityiskohtaiset arviointikertomukset toimintasuunnitelmassa vahvistetun, 18 artiklan 2 kohdan k alakohdassa tarkoitetun raportointi- ja arviointijärjestelmän mukaisesti hallintoneuvostolle 60 päivän kuluessa näiden toimenpiteiden toteuttamisen päättymisestä yhdessä perusoikeusvastaavan huomautusten kanssa. Virasto laatii kyseisistä tuloksista kattavan vertailevan analyysin ja sisällyttää sen 69 artiklassa tarkoitettuun vuotuisen toimintakertomukseen.

17 artikla

Operatiivisen ja teknisen avun antamismenettely

1. Jäsenvaltion esittämä 16 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettu avunpyyntö on osoitettava pääjohtajalle. Tällaisissa pyynnöissä on kuvattava tilanne ja pyynnön tarkoitus ja niihin on liitettävä yksityiskohtainen tarvearvio ja tapauksen mukaan kuvaus kansallisella tasolla jo toteutetuista toimenpiteistä.

2. Kun jäsenvaltio antaa suostumuksensa 16 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaiseen viraston oma-aloitteiseen avuntarjoukseen, jäsenvaltion on toimitettava virastolle yksityiskohtainen tarvearvio ja tapauksen mukaan kuvaus kansallisella tasolla jo toteutetuista toimenpiteistä.
3. Pääjohtaja arvioi ja hyväksyy avunpyynnöt ja koordinoi niitä, myös kun on kyse turvapaikka-asioiden tukiryhmien lähettämisestä. Pääjohtaja ilmoittaa viipymättä hallintoneuvostolle 16 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdan mukaisista avunpyynnön vastaanottamisesta tai viraston 16 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesta oma-aloitteisista avuntarjouksista. Pääjohtaja tutkii asianomaisen jäsenvaltion tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti toimittaman yksityiskohtaisen tarvearvion.
4. Virasto laatii jokaisesta 16 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdan mukaisesta apua koskevasta pyynnöstä ja 16 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesta oma-aloitteisesta avuntarjouksesta perusteellisen ja luotettavan arvioinnin, jonka perusteella se voi tarkastella ja ehdottaa yhtä tai useampaa 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua toimenpidettä, jolla voidaan vastata asianomaisen jäsenvaltion tarpeisiin. Pääjohtaja voi tarvittaessa lähettää viraston asiantuntijoita arvioimaan tilannetta apua tarvitsevassa jäsenvaltiossa.

5. Pääjohtaja tekee päätöksen operatiivisen ja teknisen avun antamisesta, myös turvapaikka-asioiden tukiryhmien lähettämisestä
- a) kolmen työpäivän kuluessa päivästä, jona 16 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdan mukainen pyyntö vastaanotettiin; tai
 - b) kolmen työpäivän kuluessa päivästä, jona jäsenvaltio antoi suostumuksensa viraston 16 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaiseen oma-aloitteiseen avuntarjoukseen.

Tapauksissa, joissa pääjohtaja lähettää asiantuntijoita asianomaiseen jäsenvaltioon 4 kohdan mukaisesti, pääjohtaja tekee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöksen viiden työpäivän kuluessa a tai b kohdassa tarkoitettua päivästä.

Tehdessään ensimmäisen alakohdan mukaisen päätöksen pääjohtaja antaa päätöksen kirjallisesti tiedoksi samaan aikaan asianomaiselle jäsenvaltiolle ja hallintoneuvostolle ja ilmoittaa päätöksen keskeiset perustelut.

18 artikla
Toimintasuunnitelma

1. Tapauksissa, joissa on määrä tarjota operatiivista ja teknistä apua, pääjohtaja laatii toimintasuunnitelman yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion kanssa. Pääjohtaja ja vastaanottava jäsenvaltio sopivat toimintasuunnitelmasta:
 - a) kymmenen työpäivän kuluessa päivästä, jona 17 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu päätös tehdään 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen apua koskevan pyynnön tapauksessa,
 - b) viiden työpäivän kuluessa päivästä, jona 17 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu päätös tehdään 16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa; tai
 - c) viiden työpäivän kuluessa päivästä, jona jäsenvaltio antaa suostumuksensa viraston 16 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaiseen oma-aloitteiseen avuntarjoukseen.

Viraston on tarvittaessa kuultava osallistuvia jäsenvaltioita o toimintasuunnitelmasta 24 artiklassa tarkoitettujen kansallisten yhteyspisteiden välityksellä.

2. Toimintasuunnitelma sitoo virastoa, vastaanottavaa jäsenvaltiota ja osallistuvia jäsenvaltioita. Siinä on esitettävä yksityiskohtaisesti operatiivisen ja teknisen avun puitteissa tapahtuvan turvapaikka-asioiden tukiryhmien lähettämisen ehdot ja järjestelyihin liittyvät seikat, kuten seuraavat tiedot:
- a) tilanteen kuvaus ja toimintatapa sekä turvapaikka-asioiden tukiryhmien lähettämisen tavoitteet, mukaan lukien operatiivinen tavoite;
 - b) turvapaikka-asioiden tukiryhmien lähettämisen ennakoitu kesto;
 - c) paikka vastaanottavassa jäsenvaltiossa, johon turvapaikka-asioiden tukiryhmät lähetetään;
 - d) logistiset järjestelyt, mukaan lukien tiedot turvapaikka-asioiden tukiryhmien työskentelyolosuhteista;
 - e) yksityiskohtainen ja selkeä kuvaus turvapaikka-asioiden tukiryhmien tehtävistä ja vastuualueista, myös perusoikeuksien kunnioittamisen osalta;
 - f) turvapaikka-asioiden tukiryhmille annettavat ohjeet, myös kansallisista ja eurooppalaisista tietokannoista, joita ryhmät saavat käyttää, sekä laitteista, joita ne saavat käyttää tai kantaa mukanaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa;

- g) turvapaikka-asioiden tukiryhmien kokoonpano asiantuntijoiden profiilin ja määrän suhteen;
- h) tekninen kalusto, mukaan lukien erityisvaatimukset, kuten käyttöä koskevat edellytykset, kuljetus ja muu logistiikka sekä rahoitus;
- i) annettavaan operatiiviseen ja tekniseen apuun liittyvät valmiuksien kehittämistoimet;
- j) kansainvälistä suojelua koskevissa hakemuksissa, myös tällaisten hakemusten tutkinnassa, avustamisen osalta, ja rajoittamatta jäsenvaltioiden toimivaltaa tehdä päätös yksittäisistä kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista, erityistietoja tehtävistä, joita turvapaikka-asioiden tukiryhmät voivat suorittaa, sekä selkeä kuvaus ryhmien vastuualueista ja sovellettavasta unionin oikeudesta, kansallisesta lainsäädännöstä ja kansainvälisestä oikeudesta, sovellettava vastuujärjestelmä mukaan lukien;
- k) raportointi- ja arviointijärjestelmä, johon sisältyvät arviointikertomuksessa käytettävät vertailuarvot, ja lopullisen arviointikertomuksen toimittamisen määräaika;
- l) tarvittaessa ehdot, jotka koskevat kolmansien maiden, muiden unionin elinten ja laitosten tai kansainvälisten järjestöjen kanssa niiden toimeksiantojen rajoissa tehtävää yhteistyötä;

- m) toimenpiteet, joiden avulla kansainvälistä suojelua tarvitsevat henkilöt, ihmiskaupan uhrit, alaikäiset ja muut haavoittuvassa asemassa olevat henkilöt ohjataan toimivaltaisten kansallisten viranomaisten luokse asianmukaista apua varten;
 - n) käytännön järjestelyt, jotka liittyvät 51 artiklassa tarkoitettuun valitusmekanismiin.
3. Jäsenvaltioissa, joissa UNHCR toimii ja joissa se voi osallistua 16 artiklan 1 kohdan mukaiseen operatiivista ja teknistä apua koskevaan pyyntöön vastaamiseen, virasto koordinoi tarvittaessa ja asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella toimintansa UNHCR:n kanssa toimintasuunnitelman täytäntöönpanon osalta.
 4. Edellä olevan 2 kohdan f alakohdan osalta vastaanottavan jäsenvaltion on annettava turvapaikka-asioiden tukiryhmiin osallistuville asiantuntijoille valtuudet käyttää eurooppalaisia tietokantoja ja se voi antaa niille valtuudet käyttää kansallisia tietokantojaan kyseisten tietokantojen käyttöä koskevan asiaankuuluvan unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti, siinä määrin kuin se on tarpeen toimintasuunnitelmassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi ja tehtävien suorittamiseksi.
 5. Toimintasuunnitelman muutoksiin tai mukautuksiin on saatava pääjohtajan ja vastaanottavan jäsenvaltion hyväksyntä, tarvittaessa osallistuvien jäsenvaltioiden kuulemisen jälkeen. Virasto lähettää 24 artiklassa tarkoitetuille osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille yhteyspisteille välittömästi jäljennöksen muutetusta tai mukautetusta toimintasuunnitelmasta.

6. Pääjohtaja voi asiasta vastaanottavalle jäsenvaltiolle ilmoitettuaan keskeyttää tai lopettaa turvapaikka-asioiden tukiryhmien lähettämisen kokonaan tai osittain, jos:
- a) edellytykset 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen operatiivisten ja teknisten toimenpiteiden toteuttamiselle eivät enää täyty;
 - b) vastaanottava jäsenvaltio ei noudata toimintasuunnitelmaa;
 - c) pääjohtaja katsoo perusoikeusvastaavaa kuultuaan, että vastaanottava jäsenvaltio rikkoo perusoikeuksia tai kansainvälistä suojelua koskevia velvoitteitaan ja loukkaukset ovat vakavia tai ne todennäköisesti jatkuvat.

19 artikla

Turvapaikka-asioiden tukiryhmien kokoonpano

1. Pääjohtaja määrittää kunkin turvapaikka-asioiden tukiryhmän kokoonpanon. Turvapaikka-asioiden tukiryhmät koostuvat:
- a) viraston omaan henkilöstöön kuuluvista asiantuntijoista;
 - b) jäsenvaltioiden asiantuntijoista;
 - c) jäsenvaltioiden virastoon lähettämistä asiantuntijoista; tai

d) muista asiantuntijoista, jotka eivät ole viraston palveluksessa.

Pääjohtajan on turvapaikka-asioiden tukiryhmien kokoonpanoa määrittäessään otettava huomioon asianomaisen jäsenvaltion erityisolosuhteet. Turvapaikka-asioiden tukiryhmä muodostetaan asiaankuuluvaa toimintasuunnitelmaa noudattaen.

2. Hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksesta turvapaikka-asioiden tukiryhmien käyttöön asetettavien asiantuntijoiden profiileista ja kokonaismäärästä. Samaa menettelyä sovelletaan asiantuntijoiden profiilien ja kokonaismäärien mahdollisiin myöhempisiin muutoksiin.
3. Jäsenvaltioiden on osallistuttava turvapaikka-asioiden tukiryhmien muodostamiseen nimeämällä kansallisia asiantuntijoita, joilla on hallintoneuvoston 2 kohdan mukaisesti määrittämä vaadittava profiili. Kunkin jäsenvaltion seuraavana vuonna käyttöön asettamien asiantuntijoiden määrä vahvistetaan viraston ja asianomaisen jäsenvaltion vuotuisten kahdenvälisen neuvottelujen ja sopimusten pohjalta.

Jäsenvaltioiden on ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen sopimusten mukaisesti asetettava omat asiantuntijansa tai virastoon lähettämänsä asiantuntijat käyttöön lähettämistä varten viraston pyynnöstä. Jos jäsenvaltiota kohtaa poikkeuksellinen tilanne, joka vaikuttaa merkittävästi kansallisten tehtävien hoitamiseen, sen ei kuitenkaan tarvitse asettaa kyseisiä asiantuntijoita tällä tavoin käyttöön.

4. Virasto asettaa turvapaikka-asioiden tukiryhmien käyttöön omaan henkilöstöönsä kuuluvia asiantuntijoita, myös kenttätyöhön palkattuja ja koulutettuja asiantuntijoita, sekä vähintään peruskoulutuksen saaneita tai todistetusti kokeneita tulkkeja, jotka voidaan rekrytoida vastaanottavassa jäsenvaltiossa, tai muita asiantuntijoita, jotka eivät ole viraston palveluksessa mutta joilla on osoitettua asiaan liittyvää osaamista ja kokemusta, operatiivisten tarpeiden mukaisesti.

5. Virasto laatii turvapaikka-asioiden tukiryhmiä varten luettelon tulkeista. Jäsenvaltioiden on autettava virastoa löytämään tulkkeja tähän tulkkiluetteloon, jolloin kyseeseen tulevat myös tulkit, jotka eivät työskentele jäsenvaltioiden kansallisissa hallintoelimissä. Tulkkausapua voidaan antaa lähettämällä tulkkeja asianomaiseen jäsenvaltioon tai tarvittaessa videoneuvottelujärjestelmien välityksellä.

6. Perustetaan vähintään 500 asiantuntijaa käsittävä turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reservi turvapaikka-asioiden tukiryhmien lähettämiseksi 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisten avunpyyntöjen, viraston 16 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisten oma-aloitteisten avuntarjousten ja 22 artiklan mukaisen viraston antaman avun puitteissa. Turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reserviin otettavien asiantuntijoiden on oltava välittömästi viraston käytettävissä. Tätä varten kunkin jäsenvaltion on asetettava viraston käyttöön liitteessä I vahvistettu määrä asiantuntijoita. Hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksesta ja äänivaltaisten jäsentensä kolmen neljäsosan enemmistöllä turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reserviin otettavien asiantuntijoiden profiileista. Samaa menettelyä sovelletaan asiantuntijoiden profiilien mahdollisiin myöhempisiin muutoksiin.
7. Pääjohtaja voi tarkistaa, vastaako jäsenvaltioiden 6 kohdan mukaisesti turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reservin käyttöön asettamien asiantuntijoiden profiili hallintoneuvoston kyseisen kohdan nojalla päättämiä profiileja. Pääjohtaja voi ennen lähettämistä pyytää jäsenvaltiota poistamaan asiantuntijan turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reservistä, jos kyseisellä asiantuntijalla ei ole vaadittavaa profiilia, ja korvaamaan hänet asiantuntijalla, jolla on jokin vaadittavista profiileista.

8. Kun jäsenvaltiota kohtaa poikkeuksellinen tilanne, joka vaikuttaa merkittävästi kansallisten tehtävien hoitamiseen, mikä käy ilmi 5 artiklassa tarkoitetusta analyysistä turvapaikkatilannetta koskevista tiedoista, jäsenvaltio voi pyytää hallintoneuvostolta kirjallisesti väliaikaista vapautusta velvollisuudestaan asettaa asiantuntijoita tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetun turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reservin käyttöön, sanotun kuitenkin rajoittamatta 22 artiklan 5 kohdan soveltamista. Tällaisessa pyynnössä on esitettävä kattavat perustelut ja tiedot tilanteesta kyseisessä jäsenvaltiossa. Hallintoneuvoston päätös siitä, vapautetaanko kyseinen jäsenvaltio väliaikaisesti osittain velvollisuudestaan asettaa käyttöön liitteessä I vahvistettu määrä asiantuntijoita, tehdään hallintoneuvoston äänivaltaisten jäsenten kolmen neljäsosan enemmistöllä.

20 artikla

Turvapaikka-asioiden tukiryhmien lähettäminen

1. Virasto lähettää turvapaikka-asioiden tukiryhmiä jäsenvaltioihin antamaan 16 artiklan 1 kohdan mukaista operatiivista ja teknistä apua.
2. Kun toimintasuunnitelmasta on sovittu 18 artiklan 1 kohdan tai 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti, pääjohtaja pyytää jäsenvaltioita lähettämään asiantuntijansa kymmenen työpäivän kuluessa. Tämä pyyntö ja toimintasuunnitelman jäljennös on lähetettävä kirjallisesti 24 artiklassa tarkoitetuille kansallisille yhteyspisteille, ja siinä on ilmoitettava lähettämisen aiottu alkamispäivämäärä.

3. Pääjohtaja lähettää turvapaikka-asioiden tukiryhmiä turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reservistä 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisten avunpyyntöjen, viraston 16 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisten oma-aloitteisten avuntarjousten tai 22 artiklan mukaisen viraston antaman avun puitteissa. Asiantuntijat on lähetettävä turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reservistä seitsemän työpäivän kuluessa päivästä, jona toimintasuunnitelmasta sovitaan 18 artiklan 1 kohdan tai 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
4. Jäsenvaltioiden on ilman aiheetonta viivytystä asetettava turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reservin asiantuntijat käyttöön lähettämistä varten pääjohtajan määrittelemällä tavalla. Vastaanottavan jäsenvaltio ei saa lähettää asiantuntijoita, jotka kuuluvat sen turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reserviin antamaan pysyvään kiintiöön. Jos turvapaikkavalmiushenkilöiden reservissä ei ole riittävästi asiantuntijoita lähetettäväksi, hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksen perusteella, miten vajaus täytetään. Pääjohtaja ilmoittaa asiasta Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.
5. Jäsenvaltio, josta asiantuntija lähetetään, jäljempänä 'kotijäsenvaltio', määrittelee lähettämisen keston. Lähettämisen kesto on joka tapauksessa vähintään 45 päivää, ellei asianomaista operatiivista ja teknistä apua tarvita lyhyemmäksi aikaa.

6. Pääjohtaja pyytää jäsenvaltiota poistamaan asiantuntijan turvapaikka-asioiden tukiryhmästä siinä tapauksessa, että ilmenee väärinkäytöksiä tai sovellettavia lähettämistä koskevia sääntöjä ei noudateta. Tällaisessa tapauksessa kyseistä asiantuntijaa ei vastaisuudessa esitetä lähetettäväksi.
7. Virasto antaa Euroopan parlamentille 69 artiklassa tarkoitetussa unionin turvapaikkatilannetta koskevassa vuotuisessa kertomuksessaan tiedoksi tämän artiklan mukaisesti käyttöön asetettujen ja turvapaikka-asioiden tukiryhmissä lähetettyjen asiantuntijoiden määrän. Kyseisessä kertomuksessa luetellaan jäsenvaltiot, jotka ovat edellisen vuoden aikana vedonneet 19 artiklan 3 tai 8 kohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen tilanteeseen. Siihen sisällytetään myös poikkeukselliseen tilanteeseen vetoamisen perustelut ja asianomaisen jäsenvaltion toimittamat tiedot.

21 artikla

Muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmät

1. Kun jäsenvaltio pyytää asetuksen (EU) 2019/1896 40 artiklassa tarkoitetuilta muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiltä operatiivista ja teknistä lisäapua tai kun muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä lähetetään hotspot-alueille kyseisen asetuksen 42 artiklan perusteella, pääjohtaja toimii tiiviisti Euroopan raja- ja merivartioston kanssa tutkiessaan kyseisen asetuksen 40 artiklan 2 kohdan mukaisesti koordinoitusti muiden asiaankuuluvien unionin elinten, toimistojen ja virastojen kanssa jäsenvaltion esittämän lisäapua koskevan pyynnön ja sen tarpeita koskevan arvion määrittämiseksi kattavan lisäapupaketin, johon sisältyy asiaankuuluvien unionin elinten, toimistojen ja virastojen koordinoimia, asianomaisen jäsenvaltion kanssa sovittavia eri toimia.
2. Komissio vahvistaa yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion ja asiaankuuluvien unionin elinten ja laitosten kanssa hotspot-alueella tehtävää yhteistyötä koskevat ehdot ja vastaa muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toimien koordinoinnista.

3. Pääjohtaja käynnistää 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa menettelyn turvapaikka-asioiden tukiryhmien, tarvittaessa myös turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reservistä käyttöön saatujen asiantuntijoiden, lähettämiseksi muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien osana. Turvapaikka-asioiden tukiryhmien muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien puitteissa antamaan operatiiviseen ja tekniseen lisäapuun voi kuulua muun muassa seuraavaa:
- a) avustaminen kolmansien maiden kansalaisten suojelutarpeen arvioinnissa, mukaan lukien henkilöllisyyden selvittäminen, rekisteröinti ja, jos vastaanottava jäsenvaltio sitä pyytää, sormenjälkien ottaminen ja tietojen antaminen kyseisten menettelyjen tarkoituksesta;
 - b) alustavien tietojen antaminen kolmansien maiden kansalaisille, jotka haluavat tehdä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, ja kolmansien maiden kansalaisten ohjaaminen toimivaltaisten kansallisten viranomaisten luokse;
 - c) kansainväliseen suojeluun liittyvää menettelyä ja tarvittaessa vastaanotto-olosuhteita ja sisäisiä siirtoja koskevien tietojen antaminen kansainvälisen suojelun hakijoille sekä tarvittavan avun tarjoaminen sellaisille hakijoille tai mahdollisille hakijoille, jotka saatetaan siirtää unionin sisällä;
 - d) kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten rekisteröinti ja, jos vastaanottava jäsenvaltio sitä pyytää, avustaminen kyseisten hakemusten tutkinnassa.

22 artikla

Turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiin kohdistuvaan suhteettomaan paineeseen tai kyseisten järjestelmien tehottomuuteen liittyvä tilanne

1. Neuvosto voi antaa komission 15 artiklan 7 kohdan mukaisen ehdotuksen perusteella täytäntöönpanosäädöksellä viipymättä päätöksen, jossa yksilöidään yksi tai useampi 16 artiklan 2 kohdassa vahvistetuista toimenpiteistä, jonka virasto toteuttaa asianomaisen jäsenvaltion tukemiseksi, ja veloitetaan jäsenvaltio tekemään yhteistyötä viraston kanssa kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanossa. Jos kyseisen jäsenvaltion turvapaikka- tai vastaanottojärjestelmästä tulee siinä määrin tehoton, että tästä on vakavia vaikutuksia yhteisen turvapaikkajärjestelmän toimintaan, ja
 - a) kyseisen jäsenvaltion turvapaikka- tai vastaanottojärjestelmään kohdistuu suhteeton paine, joka asettaa kyseiselle järjestelmälle suuria ja kiireellisiä vaatimuksia, eikä kyseinen jäsenvaltio toteuta riittäviä toimia paineen purkamiseksi vaan esimerkiksi jättää pyytämättä virastolta operatiivista ja teknistä apua 16 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdan nojalla tai kieltäytyy viraston tarjouksesta tarjota tällaista apua omaaloitteisesti 16 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla; tai
 - b) kyseinen jäsenvaltio ei noudata 15 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja komission suosituksia.

Neuvosto toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut päätökset Euroopan parlamentille.

2. Pääjohtaja määrittelee kolmen työpäivän kuluessa neuvoston päätöksen antamispäivästä 1 kohdassa tarkoitetun neuvoston päätöksen käytännön täytäntöönpanon yksityiskohdat. Samaan aikaan pääjohtaja laatii toimintasuunnitelman ja toimittaa sen asianomaiselle jäsenvaltiolle. Pääjohtaja ja asianomainen jäsenvaltio sopivat toimintasuunnitelmasta kolmen työpäivän kuluessa sen toimittamispäivästä.
3. Virasto lähettää tarvittavat asiantuntijat turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reservistä ja asiantuntijoita omasta henkilöstöstään 20 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Se voi lähettää lisää turvapaikka-asioiden tukiryhmiä tarpeen mukaan.
4. Asianomaisen jäsenvaltion on noudatettava 1 kohdassa tarkoitettua neuvoston päätöstä. Tätä varten sen on välittömästi tehtävä yhteistyötä viraston kanssa ja toteutettava tarvittavat toimet helpottaakseen kyseisen päätöksen täytäntöönpanoa sekä kyseisessä päätöksessä ja toimintasuunnitelmassa esitettyjen toimenpiteiden käytännön toteutusta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltion toimivaltaa tehdä päätös kansainvälistä suojelua koskevista yksittäisistä hakemuksista.

5. Tämän artiklan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on pääjohtajan määrittelemällä tavalla asetettava lähettämistä varten käyttöön asiantuntijoita turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reservistä, eivätkä ne voi vedota 19 artiklan 3 tai 8 kohdassa tarkoitettuun tilanteeseen. Vastaanottava jäsenvaltio ei saa lähettää asiantuntijoita, jotka kuuluvat sen turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reserviin antamaan pysyvään kiintiöön.

23 artikla

Tekninen kalusto

1. Virasto voi antaa vastaanottavan jäsenvaltion käyttöön, myös tämän pyynnöstä, omaa kalustoaan, siinä määrin kuin turvapaikka-asioiden tukiryhmät saattavat tällaista kalustoa tarvita ja siltä osin kuin tällaisella kalustolla voidaan täydentää vastaanottavan jäsenvaltion tai muiden unionin elinten ja laitosten käyttöön jo antamaa kalustoa, sanotun kuitenkin rajoittamatta vastaanottavan jäsenvaltion velvollisuutta antaa viraston käyttöön tilat ja laitteet, joita se tarvitsee voidakseen antaa tarvittavaa operatiivista ja teknistä apua.
2. Virasto voi hankkia tai vuokrata teknistä kalustoa pääjohtajan hallintoneuvostoa kuullen tekemällä päätöksellä. Teknisistä kalustohankinnoista tai -vuokrauksesta on tehtävä etukäteen perusteellinen tarve- ja kustannushyötyanalyysi. Kaikki tällaisiin hankintoihin tai vuokrauksiin liittyvät menot rahoitetaan hallintoneuvoston hyväksymästä viraston talousarviosta virastoon sovellettavien varainhoitosääntöjen mukaisesti.

3. Virasto varmistaa oman kalustonsa turvallisuuden kaluston koko elinkaaren ajan.

24 artikla

Kansallinen yhteyspiste

Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä kansallinen yhteyspiste, joka vastaa yhteydenpidosta virastoon kaikissa asioissa, jotka liittyvät 16 ja 22 artiklassa tarkoitettuun operatiiviseen ja tekniseen apuun.

25 artikla

Viraston koordinoitivastaava

1. Virasto varmistaa kaikkien järjestelyihin liittyvien seikkojen operatiivisen toteutuksen, myös viraston henkilöstön jäsenten läsnäolon ja turvapaikka-asioiden tukiryhmien lähettämisen koko 16 tai 22 artiklassa tarkoitetun operatiivisen ja teknisen avun antamisen ajan.
2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi pääjohtaja nimeää viraston henkilöstöstä yhden tai useamman asiantuntijan joko virastossa toimivaksi tai lähetettäväksi koordinoitivastaavaksi. Pääjohtaja ilmoittaa tällaisesta nimeämisestä vastaanottavalle jäsenvaltiolle.

3. Koordinoitivastaava edistää vastaanottavan jäsenvaltion ja osallistuvien jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja koordinointia. Koordinoitivastaavan tehtäviin kuuluu erityisesti:
 - a) toimia yhdyshenkilönä viraston, vastaanottavan jäsenvaltion ja turvapaikka-asioiden tukiryhmiin osallistuvien asiantuntijoiden välillä sekä antaa viraston puolesta apua kaikissa asiantuntijoidensa lähettämisen ehtoja koskevissa kysymyksissä;
 - b) valvoa toimintasuunnitelman asianmukaista täytäntöönpanoa;
 - c) toimia viraston puolesta kaikissa turvapaikka-asioiden tukiryhmien lähettämistä koskevissa kysymyksissä ja raportoida kaikista näistä kysymyksistä virastolle;
 - d) raportoida pääjohtajalle, jos toimintasuunnitelmaa ei toteuteta asianmukaisesti.
4. Pääjohtaja voi valtuuttaa koordinoitivastaavan avustamaan toimintasuunnitelman toteuttamista ja turvapaikka-asioiden tukiryhmien lähettämistä koskevien mahdollisten erimielisyyksien ratkaisemisessa.
5. Koordinoitivastaava toimii läheisessä yhteistyössä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa ja ottaa tehtäviään hoitaessaan ohjeita ainoastaan pääjohtajalta.

26 artikla
Siviilioikeudellinen vastuu

1. Vastaanottava jäsenvaltio on vastuussa turvapaikka-asioiden tukiryhmään osallistuvien asiantuntijoiden virantoimituksessa mahdollisesti aiheuttamasta vahingosta kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.
2. Jos tällainen turvapaikka-asioiden tukiryhmään osallistuvien asiantuntijoiden virantoimituksessa aiheuttama vahinko johtuu vakavasta laiminlyönnistä tai tahallisesta väärinkäytöksestä, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia kotijäsenvaltiota tai virastoa korvaamaan sille määrät, jotka vastaanottava jäsenvaltio on suorittanut vahingon kärsijöille tai henkilöille, joilla on oikeus ottaa vastaan tällaisia määriä vahingon kärsijöiden puolesta.
3. Kunkin jäsenvaltion on luovuttava vaatimasta vastaanottavaa jäsenvaltiota tai muutakaan jäsenvaltiota korvaamaan vahinkoja, joita sille on aiheutunut, jollei vahinko ole ollut seurausta vakavasta laiminlyönnistä tai tahallisesta väärinkäytöksestä, sanotun kuitenkin rajoittamatta ensiksi mainitun jäsenvaltion oikeuksien käyttämistä kolmansia osapuolia kohtaan.
4. Jäsenvaltioiden keskinäiset tai jäsenvaltion ja viraston väliset tämän artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista koskevat erimielisyydet, joita ei voida ratkaista niiden välisin neuvotteluin, on saatettava unionin tuomioistuimen ratkaistavaksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 273 artiklan mukaisesti.

5. Virasto korvaa kalustolleen lähettämisen aikana aiheutuneisiin vahinkoihin liittyvät kustannukset, jollei vahinko ole ollut seurausta vakavasta laiminlyönnistä tai tahallisesta väärinkäytöksestä, sanotun kuitenkin rajoittamatta sen oikeuksien käyttämistä kolmansia osapuolia kohtaan.

27 artikla

Rikosoikeudellinen vastuu

Lähetettyjä asiantuntijoita kohdellaan turvapaikka-asioiden tukiryhmän lähettämisen aikana samalla tavalla kuin vastaanottavan jäsenvaltion virkamiehiä sellaisten rikosten osalta, joiden kohteeksi he joutuvat tai joihin he syyllistyvät.

28 artikla

Kustannukset

1. Virasto vastaa erityisesti seuraavista turvapaikka-asioiden tukiryhmiin osallistuville asiantuntijoille aiheutuvista kustannuksista:
- a) komennukseen liittyvät matkat kotijäsenvaltiosta vastaanottavaan jäsenvaltioon, matkat vastaanottavasta jäsenvaltiosta kotijäsenvaltioon ja matkat vastaanottavan jäsenvaltion alueella;
 - b) rokotuksista aiheutuvat kustannukset;

- c) erityisvakuutuksista aiheutuvat kustannukset;
 - d) terveydenhoitoon liittyvät kustannukset;
 - e) päivärahat, asumiskustannukset mukaan lukien;
 - f) viraston tekniseen kalustoon liittyvät kustannukset;
 - g) asiantuntijoiden palkkiot;
 - h) kuljetuskustannukset, mukaan lukien autonvuokrauskustannukset ja kaikki siihen liittyvät kustannukset, kuten vakuutukset, polttoaineet ja tiemaksut;
 - i) televiestintäkustannukset.
2. Hallintoneuvosto vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt asiantuntijoille 1 kohdan mukaisesti aiheutuneiden kustannusten maksamisesta ja päivittää ne tarpeen mukaan.

7 luku

Tietojenvaihto ja tietosuoja

29 artikla

Tietojenvaihtojärjestelmät

1. Virasto helpottaa tehtäviinsä liittyvää tietojenvaihtoa komission ja jäsenvaltioiden sekä tarpeen mukaan asiaankuuluvien unionin elinten ja laitosten kanssa.

2. Virasto kehittää yhteistyössä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2018/1726¹ perustetun vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavan Euroopan unionin viraston (eu-LISA), kanssa tietojärjestelmän, jolla voidaan vaihtaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimijoiden kanssa turvallisuusluokiteltuja tietoja neuvoston päätöksen 2013/488/EU² ja komission päätöksen (EU, Euratom) 2015/444³ mukaisesti sekä tämän asetuksen 31 ja 32 artiklassa tarkoitettuja henkilötietoja.

30 artikla

Tietosuoja

1. Virasto soveltaa henkilötietojen käsittelyssä asetusta (EU) 2018/1725.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2018/1726, annettu 14 päivänä marraskuuta 2018, vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavasta Euroopan unionin virastosta (eu-LISA) sekä asetuksen (EY) N:o 1987/2006 ja neuvoston päätöksen 2007/533/YOS muuttamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1077/2011 kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 99).

² Neuvoston päätös 2013/488/EU, annettu 23 päivänä syyskuuta 2013, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista turvallisuussäännöistä (EUVL L 274, 15.10.2013, s. 1).

³ Komission päätös (EU, Euratom) 2015/444, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista säännöistä (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 53).

2. Hallintoneuvosto toteuttaa toimenpiteet, joiden mukaisesti virasto soveltaa asetusta (EU) 2018/1725, mukaan lukien viraston tietosuojavastaavan nimittämistä koskevat toimenpiteet. Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultava ennen kyseisten toimenpiteiden vahvistamista.
3. Virasto voi käsitellä henkilötietoja henkilöstöön liittyviä tarpeellisia hallinnollisia tarkoituksia varten, sanotun kuitenkin rajoittamatta 31 ja 32 artiklan soveltamista.
4. Viraston käsittelemien henkilötietojen siirtäminen tai jäsenvaltioiden suorittama tämän asetuksen puitteissa käsiteltyjen henkilötietojen välittäminen eteenpäin kolmansien maiden viranomaisille tai kolmansille osapuolille, kansainväliset järjestöt mukaan lukien, on kielletty.
5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, virasto voi kolmannen maan kansalaisen tietoisella ja vapaasti antamalla suostumuksella siirtää kyseisen kolmannen maan kansalaisen, jonka henkilöllisyys on selvitetty yksinomaan uudelleensijoittamismenettelyn suorittamista varten, koko nimen, tiedot häntä koskevan uudelleensijoittamismenettelyn kulusta ja tiedot tällaisen uudelleensijoittamismenettelyn tuloksesta asiaankuuluville kansainvälisille järjestöille siinä määrin, kuin se on kyseistä tarkoitusta varten tarpeen. Tällaisia henkilötietoja ei saa käsitellä edelleen muihin tarkoituksiin eikä välittää eteenpäin.

6. Kun turvapaikka-asioiden tukiryhmiin osallistuvat asiantuntijat käsittelevät henkilötietoja vastaanottavan jäsenvaltion antamien ohjeiden mukaisesti ja kun annetaan operatiivista ja teknistä apua kyseiselle jäsenvaltiolle, sovelletaan asetusta (EU) 2016/679.

31 artikla

Henkilötietojen käsittelyn tarkoitukset

1. Virasto käsittelee henkilötietoja ainoastaan tarvittavissa määrin ja seuraavissa tarkoituksissa:
- a) operatiivisen ja teknisen avun antaminen 16 artiklan 2 kohdan ja 21 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti;
 - b) satunnaistarkastusten tekeminen 14 artiklassa tarkoitettua seurantaa varten;
 - c) tietojenvaihdon helpottaminen toimivaltaisten kansallisten viranomaisten, Euroopan raja- ja merivartiostion, Europolin tai Eurojustin välillä 37 artiklan mukaisesti sekä niiden tietojen yhteydessä, jotka on saatu 21 artiklan 3 kohdassa lueteltuja tehtäviä suoritettaessa, kun se on tarpeen kunkin toimeksiannon mukaisten tehtävien hoitamiseksi;

- d) 5 artiklassa tarkoitettu turvapaikkatilannetta koskevien tietojen analysointi;
 - e) jäsenvaltioiden avustaminen uudelleensijoittamistoimien toteuttamisessa.
2. Tällaisessa henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava suhteellisuusperiaatetta, ja käsittely on rajattava tiukasti koskemaan 1 kohdassa esitettyjä tarkoituksia varten tarvittavia henkilötietoja.
 3. Jäsenvaltioiden tai virastolle henkilötietoja toimittavien muiden unionin elinten ja laitosten on toimitettava virastolle henkilötietoja ainoastaan 1 kohdassa esitettyjä tarkoituksia varten. Säilytettyjen henkilötietojen käsittely edelleen muihin kuin 1 kohdassa esitettyihin tarkoituksiin on kielletty.
 4. Jäsenvaltiot tai virastolle henkilötietoja toimittavat muut unionin elimet ja laitokset voivat henkilötietoja siirtäessään ilmoittaa tietoihin pääsyä tai niiden käyttöä koskevista yleisistä tai erityisistä rajoituksista, mukaan lukien tietojen siirron, poistamisen tai tuhoamisen osalta. Jos tällaisten rajoitusten tarve ilmenee vasta henkilötietojen siirron jälkeen, asianomaisen jäsenvaltion tai unionin elimen tai laitoksen on ilmoitettava asiasta virastolle. Viraston on noudatettava tällaisia rajoituksia.

32 artikla

Henkilötietojen käsittely operatiivisen

ja teknisen avun antamista sekä uudelleensijoittamista varten

1. Operatiivisen ja teknisen avun antamisen yhteydessä ja uudelleensijoittamisen tapauksessa kerättyjen taikka jäsenvaltioiden tai viraston oman henkilöstön sille siirtämien henkilötietojen käsittely virastossa on rajoitettava koskemaan seuraavia tietoja kolmannen maan kansalaisesta:
 - a) koko nimi;
 - b) syntymäaika ja -paikka;
 - c) asuin- tai oleskelupaikka;
 - d) sukupuoli;
 - e) ikä;
 - f) kansallisuus;
 - g) ammatti;
 - h) koulutus;
 - i) perheenjäsenet;

- j) saapumispäivä ja -paikka;
- k) sormenjälkitiedot;
- l) kasvokuvatiedot; ja
- m) kolmannen maan kansalaisen kansainvälistä suojelua koskeva asema.

2. Virasto voi käsitellä 1 kohdassa tarkoitettuja henkilötietoja kun se on tarpeen johonkin seuraavista tarkoituksista:

- a) operatiivisen ja teknisen toimenpiteen toteuttamiseksi 16 artiklan 2 kohdan a, c, g tai h alakohdan nojalla;
- b) kyseisten henkilötietojen siirtämiseksi Euroopan raja- ja merivartiostolle, Europolille tai Eurojustille kunkin toimeksiannon mukaisten tehtävien hoitamiseksi ja 30 artiklan mukaisesti;
- c) kyseisten henkilötietojen siirtämiseksi kansallisille maahanmuutto- ja turvapaikkaviranomaisille ja muille asiaankuuluville kansallisille viranomaisille, jotta tietoja voidaan käyttää kansallisen lainsäädännön sekä kansallisten ja unionin tietosuojasääntöjen mukaisesti;
- d) turvapaikkatilannetta koskevien tietojen analysoimiseksi 5 artiklan tarkoitetun mukaisesti;
- e) jäsenvaltioiden avustamiseksi uudelleensijoittamistoimien toteuttamisessa.

3. Kun se on ehdottoman välttämätöntä 16 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaiselle operatiivisten ja teknisten toimenpiteiden toteuttamiselle tai tämän artiklan 2 kohdan e alakohdan soveltamiseksi, virasto voi yksittäisessä tapauksessa käsitellä henkilötietoja, joita tarvitaan sen arvioimiseksi, onko kolmannen maan kansalainen oikeutettu kansainväliseen suojeluun, taikka kolmannen maan kansalaisen terveyttä tai erityistä haavoittuvuutta koskevia henkilötietoja. Kyseiset henkilötiedot asetetaan vain niiden henkilöstön jäsenten saataville, joiden on kyseisessä yksittäistapauksessa oltava tietoisia niistä. Kyseisten henkilöstön jäsenten on turvattava tietojen luottamuksellisuus. Tällaisia henkilötietoja ei saa käsitellä edelleen muihin tarkoituksiin eikä välittää eteenpäin.
4. Virasto tuhoaa henkilötiedot heti, kun ne on siirretty Euroopan raja- ja merivartiostolle, Europolille tai Eurojustille taikka toimivaltaisille kansallisille viranomaisille tai kun niitä on käytetty turvapaikkatilannetta koskevien tietojen analysoimiseksi 5 artiklassa tarkoitetun mukaisesti. Tietojen säilytysaika ei saa missään tapauksessa olla pidempi kuin 30 päivää siitä päivästä, jona virasto keräsi tai vastaanotti kyseiset henkilötiedot. Virasto anonymisoi turvapaikkatilannetta koskevien tietojen analyysissä olevat henkilötiedot.
5. Virasto tuhoaa henkilötiedot, jotka on saatu 31 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua tarkoitusta varten, heti, kun niitä ei enää tarvita siihen tarkoitukseen, johon ne on saatu, ja joka tapauksessa viimeistään 30 päivän kuluttua siitä päivästä, jona kolmannen maan kansalainen uudelleensijoitettiin.

6. Turvapaikka-asioden tukiryhmiin osallistuvien asiantuntijoiden, jotka siirtävät henkilötietoja tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, on ilmoitettava kolmannen maan kansalaiselle tämän henkilötietojen keräämisen yhteydessä asetuksen (EU) 2016/679 noudattamisen seurannasta ja valvonnasta vastaavan asiaankuuluvan valvontaviranomaisen yhteystiedot ja kyseisen asetuksen 13 artiklassa tarkoitetut tiedot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita kyseisessä asetuksessa säädettyjä oikeuksia.

33 artikla

Yhteistyö Tanskan kanssa

Virasto helpottaa operatiivista yhteistyötä Tanskan kanssa, myös tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa toimintaansa kuuluvissa asioissa.

34 artikla

Yhteistyö assosioituneiden maiden kanssa

1. Islanti, Liechtenstein, Norja ja Sveitsi voivat osallistua viraston toimintaan.

2. Islannin, Liechtensteinin, Norjan ja Sveitsin viraston työskentelyyn osallistumisen luonne, laajuus ja toteutustapa vahvistetaan asiaa koskevilla järjestelyillä. Kyseisiin järjestelyihin kuuluvat määräykset, jotka koskevat osallistumista viraston toteuttamiin aloitteisiin sekä rahoitusosuuksia, osallistumista hallintoneuvoston kokouksiin ja henkilöstöä. Henkilöstöasioiden osalta kyseisten järjestelyjen on oltava neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68¹ säädettyjen Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, jäljempänä 'henkilöstösäännöt', ja unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen, jäljempänä 'palvelussuhteen ehdot', mukaiset.

35 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa

1. Virasto helpottaa ja edistää toimintaansa liittyvissä asioissa ja siinä määrin kuin sen tehtävien hoitaminen tätä edellyttää jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä operatiivista yhteistyötä unionin ulkoisen politiikan puitteissa, myös perusoikeuksien suojelun osalta, ja yhteistyössä Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa. Virasto ja jäsenvaltiot edistävät ja noudattavat vaatimuksia ja sääntöjä, jotka ovat osa unionin lainsäädäntöä, myös silloin, kun ne toteuttavat toimia kolmansien maiden alueella.

¹ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

2. Virasto voi tehdä yhteistyötä kolmansien maiden viranomaisten kanssa, jotka ovat toimivaltaisia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, unionin edustustojen tuella ja niiden kanssa koordinoiden erityisesti edistääkseen unionin turvapaikkavaatimuksia, avustaakseen kolmansia maita asiantuntemuksen ja valmiuksien kehittämisessä niiden omia turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiä varten ja auttaakseen niitä panemaan täytäntöön alueelliset kehitys- ja suojeleohjelmat ja muita toimia. Virasto voi tehdä tällaista yhteistyötä kyseisten viranomaisten kanssa unionin lainsäädännön ja politiikan mukaisesti sovittujen työjärjestelyjen puitteissa. Hallintoneuvosto päättää kyseisistä työjärjestelyistä, ja niille on saatava komission ennakkohyväksyntä. Ennen kuin työjärjestelystä sovitaan, virasto tiedottaa siitä Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
3. Virasto voi kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön puitteissa tukea jäsenvaltioita uudelleensijoittamisjärjestelyjen täytäntöönpanossa kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä.
4. Virasto osallistuu unionin ulkoisen politiikan puitteissa tapauksen mukaan unionin kolmansien maiden kanssa tekemien kansainvälisten sopimusten täytäntöönpanoon tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

5. Virasto voi saada unionin rahoitusta unionin ulkoista politiikkaa tukevien asiaankuuluvien välineiden säännösten mukaisesti. Virasto voi käynnistää ja rahoittaa kolmansissa maissa teknisen avun hankkeita tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.
6. Virasto tiedottaa Euroopan parlamentille tämän artiklan nojalla toteutetuista toimista 69 artiklassa tarkoitetussa unionin turvapaikkatilannetta koskevassa vuotuisessa kertomuksessaan. Kyseiseen kertomukseen sisällytetään myös arviointi kolmansien maiden kanssa tehdystä yhteistyöstä.

36 artikla

Yhteyshenkilöt kolmansissa maissa

1. Virasto voi lähettää omaan henkilöstöönsä kuuluvia asiantuntijoita kolmansiin maihin yhteyshenkilöiksi. Yhteyshenkilöillä on oltava suurin mahdollinen suoja heidän hoitaessaan tehtäviään kolmansissa maissa. Yhteyshenkilöitä saa lähettää ainoastaan sellaisiin kolmansiin maihin, joiden muuttoliikkeen ja turvapaikka-asioiden hallinnointikäytännöissä noudatetaan ehdottomia ihmisoikeusnormeja.
2. Yhteyshenkilöiden lähettämisessä asetetaan unionin ulkoisen politiikan puitteissa etusijalle ne kolmannet maat, jotka 5 artiklassa tarkoitetun turvapaikkatilannetta koskevan analyysin tietojen perusteella ovat turvapaikkaa hakevien muuttajien lähtö- tai kauttakulkumaita. Hallintoneuvosto hyväksyy yhteyshenkilöiden lähettämisen.

3. Yhteyshenkilöiden tehtäviin kuuluu muun muassa unionin lainsäädäntöä noudattaen ja perusoikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen luoda ja ylläpitää yhteyksiä sen kolmannen maan toimivaltaisiin viranomaisiin, joihin heidät on lähetetty, tarkoituksena kerätä tietoja ja edistää siirtymistä suojelunäkökohdat huomioon ottavaan muuttoliikkeen hallintaan sekä tarvittaessa helpottaa suojelun tarpeessa olevien henkilöiden pääsyä unioniin laillisia tuloväyliä käyttäen, myös uudelleensijoittamisen keinoin. Yhteyshenkilöt koordinoivat toimintaansa tiiviisti unionin edustustojen kanssa sekä tarvittaessa kansainvälisten järjestöjen ja elinten, erityisesti UNHCR:n, kanssa.
4. Ennen kuin virasto tekee päätöksen yhteyshenkilöiden lähettämisestä kolmansiin maihin, asiasta on saatava komission lausunto. Euroopan parlamentille on toimitettava viipymättä kaikki asiasta.

37 artikla

Yhteistyö unionin elinten ja laitosten kanssa

1. Virasto tekee yhteistyötä sellaisten unionin elinten ja laitosten kanssa, joiden toiminta liittyy sen toimialaan, ja erityisesti oikeus- ja sisäasioiden alalla toimivien elinten ja laitosten kanssa, jotka ovat toimivaltaisia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa yhteistyössä noudatetaan työjärjestelyjä, joista on sovittu kyseisessä kohdassa tarkoitettujen unionin elinten ja laitosten kanssa, ja niille on saatava komission ennakkohyväksyntä. Virasto tiedottaa tällaisista työjärjestelyistä Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettulla yhteistyöllä luodaan synergiaa asiaankuuluvien unionin elinten ja laitosten välillä ja estetään päällekkäisyyttä kunkin unionin elimen tai laitoksen toimeksiantonsa mukaisesti suorittamassa työssä.

38 artikla

Yhteistyö UNHCR:n ja muiden kansainvälisten järjestöjen kanssa

Virasto tekee yhteistyötä kansainvälisten järjestöjen, erityisesti UNHCR:n, kanssa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa tällaisten järjestöjen kanssa perussopimuksen ja tällaisten järjestöjen toimivaltaa koskevien välineiden mukaisesti sovittujen työjärjestelyjen puitteissa. Hallintoneuvosto päättää työjärjestelyistä, ja niille on saatava komission ennakkohyväksyntä. Virasto tiedottaa tällaisista työjärjestelyistä Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

8 luku

Viraston organisaatio

39 artikla

Hallinto- ja johtamisrakenne

Viraston hallinto- ja johtamisrakenne muodostuu seuraavista:

- a) hallintoneuvosto, jonka tehtävät vahvistetaan 41 artiklassa;
- b) pääjohtaja, jonka velvollisuudet vahvistetaan 47 artiklassa;
- c) varapääjohtaja 48 artiklan mukaisesti;
- d) perusoikeusvastaava 49 artiklan mukaisesti; ja
- e) neuvoa-antava ryhmä 50 artiklan mukaisesti.

40 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvosto koostuu kunkin jäsenvaltion yhdestä edustajasta ja kahdesta komission edustajasta. Kullakin kyseistä edustajista on äänioikeus.
2. Hallintoneuvostossa on yksi UNHCR:n edustaja. Kyseisellä edustajalla ei ole äänioikeutta.
3. Kullakin hallintoneuvoston jäsenellä on varajäsen. Varajäsen edustaa varsinaista hallintoneuvoston jäsentä tämän poissa ollessa.
4. Hallintoneuvoston jäsenet ja heidän varajäsenensä nimitetään heidän turvapaikka-alaa koskevan tietämyksensä ja asiantuntemuksensa perusteella ottaen huomioon asianmukaiset johtamis-, hallinto- ja varainhoitotaidot. Kaikkien osapuolten on pyrittävä naisten ja miesten tasapuoliseen edustukseen hallintoneuvostossa.
5. Hallintoneuvoston jäsenten toimikausi on neljä vuotta. Toimikautta voidaan jatkaa. Jos jäsenen toimikausi päättyy tai hän eroaa, hän jatkaa tehtävässään, kunnes hänen toimikauttaan on jatkettu tai hänen tilalleen on nimitetty uusi jäsen.

41 artikla

Hallintoneuvoston tehtävät

1. Hallintoneuvosto ohjaa yleisesti viraston toimintaa ja varmistaa, että virasto hoitaa tehtävänsä. Erityisesti hallintoneuvosto:
 - a) hyväksyy äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä viraston vuotuisen talousarvion ja hoitaa muita viraston talousarvioon liittyviä tehtäviä 9 luvun mukaisesti;
 - b) hyväksyy viraston toimintaa koskevan konsolidoidun vuotuisen kertomuksen, toimittaa sen viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä heinäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle ja julkaisee sen;
 - c) hyväksyy virastoon sovellettavat varainhoitosäännöt 56 artiklan mukaisesti;
 - d) tekee kaikki päätökset, joita tässä asetuksessa määritellyn viraston toimeksiannon täyttäminen edellyttää;
 - e) hyväksyy petostentorjuntastrategian, jonka on oltava oikeassa suhteessa petosriskiin nähden, kun otetaan huomioon osana kyseistä strategiaa toteutettavien toimenpiteiden kustannukset ja hyödyt;

- f) hyväksyy jäsentensä eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallintaa koskevat säännöt;
- g) hyväksyy tarpeiden arvioinnin pohjalta 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedotus- ja viestintäsuunnitelmat ja päivittää niitä säännöllisesti;
- h) hyväksyy työjärjestyksensä;
- i) käyttää 2 kohdan mukaisesti viraston henkilöstön suhteen henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle ja palvelussuhteen ehdoissa työsopimusten tekemiseen toimivaltaiselle viranomaiselle, jäljempänä 'nimittävä viranomainen', annettuja valtuuksia;
- j) hyväksyy tarvittavat henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanosäännöt henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti;
- k) nimittää pääjohtajan ja varapääjohtajan, käyttää heihin nähden kurinpitovaltaa ja jatkaa tarvittaessa heidän toimikauttaan tai erottaa heidät tapauksen mukaan 46 tai 48 artiklan mukaisesti;

- l) nimittää pääjohtajien esittämien ehdokkaiden keskuudesta perusoikeusvastaavan, johon sovelletaan henkilöstösääntöjä ja palvelussuhteen ehtoja;
- m) nimittää tilinpitäjän, johon sovelletaan henkilöstösääntöjä ja palvelussuhteen ehtoja ja joka hoitaa tehtävänsä täysin riippumattomasti;
- n) hyväksyy unionin turvapaikkatilannetta koskevan vuotuisen kertomuksen 69 artiklan mukaisesti;
- o) tekee kaikki päätökset tässä asetuksessa säädettyjen tietojärjestelmien, mukaan lukien 9 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu tietoportaaali, kehittämisestä;
- p) hyväksyy asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen 63 artiklan mukaisesti;
- q) vahvistaa toimenpiteet, joiden mukaisesti virasto soveltaa asetusta (EU) 2018/1725, viraston tietosuojavastaavan nimittämistä koskevat toimenpiteet mukaan lukien;
- r) hyväksyy viraston henkilöstöpolitiikan 60 artiklan mukaisesti;
- s) hyväksyy vuosittain viraston ohjelma-asiakirjan 42 artiklan mukaisesti;

- t) tekee kaikki päätökset viraston sisäisten rakenteiden luomisesta ja tarvittaessa niiden muuttamisesta;
- u) huolehtii siitä, että sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raportteihin ja arviointeihin perustuvien havaintojen ja suositusten sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimusten perusteella toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet;
- v) hyväksyy viraston 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti kehittämät operatiiviset vaatimukset, indikaattorit, suuntaviivat ja parhaat käytännöt;
- w) vahvistaa lähtömaatietoja koskevan ohjeistuksen ja kyseisen ohjeistuksen mahdollisen uudelleentarkastelun tai päivittämisen 11 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti;
- x) hyväksyy päätöksen, jossa vahvistetaan yhteiset menetelmät 14 artiklassa tarkoitettua seurantamekanismia varten;
- y) hyväksyy yhteisen turvapaikkajärjestelmän operatiivisen ja teknisen täytäntöönpanon seurantaohjelman 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- z) hyväksyy suositukset seurannan suorittamisen jälkeen 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

- a a) määrittää turvapaikka-asioiden tukiryhmien käyttöön asetettavien ja turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden reserviin otettavien asiantuntijoiden profiilit ja kokonaismäärät ja tekee niistä päätöksen 19 artiklan 2 ja 6 kohdan mukaisesti;
- a b) hyväksyy strategian, joka koskee suhteita kolmansiin maihin tai kansainvälisiin järjestöihin viraston toimivaltaan kuuluvissa asioissa, sekä sen täytäntöönpanoa koskevat työjärjestelyt komission kanssa;
- a c) valtuuttaa sopimaan työjärjestelyistä ja hyväksyy niistä sopimisen 35, 37 ja 38 artiklan mukaisesti.

2. Hallintoneuvosto tekee henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan ja palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään asiaankuuluva nimittävän viranomaisen toimivalta pääjohtajalle ja vahvistetaan olosuhteet, joissa nimittävän viranomaisen toimivallan siirto voidaan keskeyttää. Pääjohtajalla on valtuudet siirtää tämä nimittävän viranomaisen toimivalta edelleen.

Jos poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, hallintoneuvosto voi tekemällään päätöksellä tilapäisesti keskeyttää pääjohtajalle siirretyn nimittävän viranomaisen toimivallan ja hänen edelleen siirtämänsä nimittävän viranomaisen toimivallan ja käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstöön kuuluvalle, joka on muu kuin pääjohtaja.

3. Hallintoneuvosto voi perustaa kooltaan rajatun johtokunnan avustamaan hallintoneuvostoa ja pääjohtajaa niiden päätösten, ohjelmien ja toimien valmistelussa, jotka hallintoneuvoston on määrä hyväksyä. Johtokunta voi tarvittaessa tehdä tiettyjä väliaikaisia, kiireellisiä päätöksiä hallintoneuvoston puolesta, erityisesti hallinnollisista kysymyksistä. Johtokunta ei tee päätöksiä, joiden hyväksymiseen hallintoneuvostossa tarvitaan sen jäsenten joko kahden kolmasosan tai kolmen neljäsosan enemmistö. Hallintoneuvosto voi siirtää tiettyjä selkeästi määriteltyjä tehtäviä johtokunnalle, erityisesti jos tällainen tehtävien siirto parantaisi viraston tehokkuutta. Hallintoneuvosto ei saa siirtää johtokunnalle sellaisiin päätöksiin liittyviä tehtäviä, joiden hyväksymiseen hallintoneuvostossa tarvitaan sen jäsenten joko kahden kolmasosan tai kolmen neljäsosan enemmistö. Johtokuntaa perustettaessa hallintoneuvosto hyväksyy sen työjärjestyksen. Kyseisessä työjärjestyksessä määrätään erityisesti johtokunnan kokoonpanosta ja tehtävistä.

42 artikla

Monivuotinen ohjelmasuunnittelu ja vuotuiset työohjelmat

1. Hallintoneuvosto lähettää pääjohtajan laatiman luonnoksen perusteella ohjelma-asiakirjan, joka sisältää monivuotisen ja vuotuisen ohjelmasuunnitelmaluonnoksen, Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä tammikuuta. Hallintoneuvosto lähettää samoin asiakirjan mahdolliset myöhemmät päivitettyt luonnosversiot Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Hallintoneuvosto hyväksyy vuosittain viimeistään 30 päivänä marraskuuta äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä ohjelma-asiakirjan, ottaen huomioon komission lausunnon ja monivuotisen ohjelmasuunnitelman tapauksessa Euroopan parlamenttia kuultuaan. Hallintoneuvosto toimittaa ohjelma-asiakirjan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Ohjelma-asiakirjasta tulee lopullinen, kun unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu, ja sitä on tarvittaessa mukautettava talousarviota vastaavasti.

2. Monivuotisessa ohjelmasuunnitelmassa esitetään keskipitkän ja pitkän aikavälin yleinen strateginen ohjelma, mukaan lukien tavoitteet, odotetut tulokset ja tulosindikaattorit. Monivuotisessa ohjelmasuunnitelmassa on esitettävä myös resurssisuunnitelma, johon sisältyy monivuotinen talousarvio ja henkilöstömäärät.

Monivuotisessa ohjelmasuunnitelmassa määritetään strategiset toiminta-alat ja esitetään, mitä toimia on toteutettava siinä esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi. Monivuotinen ohjelmasuunnitelma sisältää strategian suhteiden järjestämiseksi 35 artiklassa tarkoitettuihin kolmansiiin maihin ja 38 artiklassa tarkoitettuihin kansainvälisiin järjestöihin sekä tähän strategiaan liittyvät toimet ja eritelmä asiaan liittyvistä resursseista.

Monivuotinen ohjelmasuunnitelma pannaan täytäntöön vuotuisten työohjelmien avulla. Monivuotista ohjelmasuunnitelmaa on päivitettävä tarvittaessa vuosittain ja erityisesti 70 artiklassa tarkoitetun arvioinnin tulosten huomioon ottamiseksi.

3. Vuotuisessa työohjelmassa esitetään yksityiskohtaiset tavoitteet ja odotetut tulokset, tulosindikaattorit mukaan lukien. Vuotuisessa työohjelmassa on esitettävä myös kuvaus rahoitettavista toimista ja mainittava kuhunkin toimeen osoitetut taloudelliset resurssit ja henkilöresurssit toimintoperusteisen budjetoinnin ja hallinnoinnin periaatteiden mukaisesti. Vuotuisen työohjelman on oltava yhdenmukainen 2 kohdassa tarkoitettun monivuotisen ohjelmasuunnitelman kanssa. Vuotuisessa työohjelmassa on ilmoitettava selkeästi, mitä tehtäviä on lisätty, muutettu tai poistettu edelliseen varainhoitovuoteen verrattuna.
4. Hallintoneuvosto muuttaa hyväksytyä vuotuista työohjelmaa, jos virastolle annetaan uusi tehtävä.

Vuotuisen työohjelman tehtävät olennaiset muutokset hyväksytään samaa menettelyä noudattaen kuin alkuperäinen vuotuinen työohjelma. Hallintoneuvosto voi siirtää pääjohtajalle valtuudet tehdä vuotuisen työohjelman muita kuin olennaisia muutoksia.

43 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtaja

1. Hallintoneuvosto valitsee äänivaltaisten jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja valitaan hallintoneuvoston äänivaltaisten jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä.

Varapuheenjohtaja toimii viran puolesta puheenjohtajan sijaisena tämän ollessa estyneenä.

2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on neljä vuotta, ja se voidaan uusia kerran. Jos heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa kuitenkin päättyy heidän toimikautensa aikana, myös heidän toimikautensa päättyy tuona päivänä ilman eri toimenpiteitä.

44 artikla

Hallintoneuvoston kokoukset

1. Hallintoneuvoston kokoukset kutsuu koolle puheenjohtaja.
2. Pääjohtaja osallistuu hallintoneuvoston asioiden käsittelyyn, mutta hänellä ei ole äänioikeutta.

3. UNHCR:n edustaja ei osallistu kokouksiin, kun hallintoneuvosto suorittaa 41 artiklan 1 kohdan e, f, i, j, k, p, r, s, t tai u alakohdan tai 41 artiklan 2 kohdan mukaisia tehtäviä ja kun hallintoneuvosto päättää rahoitusvarojen käyttöön asettamisesta sellaisten UNHCR:n toimien rahoittamiseksi, joiden avulla virasto voi 52 artiklassa säädetyn mukaisesti hyödyntää UNHCR:n asiantuntemusta.
4. Hallintoneuvosto pitää vähintään kaksi sääntömääräistä kokousta vuodessa. Lisäksi hallintoneuvosto kokoontuu puheenjohtajan aloitteesta tai jos komissio tai vähintään kolmasosa hallintoneuvoston jäsenistä sitä pyytää.
5. Hallintoneuvosto voi kutsua myös muun henkilön, jonka näkemyksillä voi olla merkitystä, osallistumaan kokouksiinsa tarkkailijana.
6. Tanska kutsutaan lähettämään edustaja hallintoneuvoston kokouksiin.
7. Hallintoneuvoston jäsenillä ja varajäsenillä voi olla kokouksissa avustajinaan neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei työjärjestyksestä muuta johdu.
8. Virasto vastaa hallintoneuvoston sihteeristön tehtävistä.

45 artikla

Hallintoneuvoston äänestyssäännöt

1. Jollei toisin säädetä, hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänivaltaisten jäsentensä äänen ehdottomalla enemmistöllä.
2. Kullakin äänivaltaisella jäsenellä on yksi ääni. Äänivaltaisen jäsenen poissa ollessa hänen varajäsenellään on oikeus käyttää hänen äänioikeuttaan.
3. Puheenjohtaja osallistuu äänestykseen.
4. Pääjohtaja ei osallistu äänestykseen.
5. Jäsenvaltioiden edustajat, jotka eivät osallistu kaikilta osin unionin turvapaikka-alan säännöstöön, eivät osallistu äänestykseen, jos hallintoneuvoston on määrä hyväksyä operatiivisia vaatimuksia, indikaattoreita, suuntaviivoja tai parhaita käytäntöjä, jotka liittyvät yksinomaan sellaiseen unionin turvapaikkavälineeseen, joka ei sido niitä jäsenvaltioita, joita he edustavat.
6. Hallintoneuvoston työjärjestyksessä määritellään yksityiskohtaisemmat äänestystä koskevat järjestelyt, erityisesti olosuhteet, joissa jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta.

46 artikla

Pääjohtaja

1. Pääjohtaja on henkilöstön jäsen, ja hänet otetaan palvelukseen viraston väliaikaisena toimihenkilönä palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukaisesti.
2. Komissio esittää pääjohtajan tehtävään vähintään kolmea ehdokasta sellaisen luettelon perusteella, joka laaditaan sen jälkeen, kun toimea koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja tarpeen mukaan muissa lehdissä tai internetsivustoilla.
3. Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan ansioiden ja todistuksin osoitettujen erinomaisten hallinto- ja johtamistaitojen sekä maahanmuutto- ja turvapaikka-alan korkean tason tehtävissä hankitun työkokemuksen perusteella. Komission esittämät ehdokkaat kutsutaan ennen nimittämistä antamaan lausuma yhdelle tai useammalle Euroopan parlamentin asiasta vastaavalle valiokunnalle ja vastaamaan kyseisen valiokunnan tai kyseisten valiokuntien jäsenten esittämiin kysymyksiin.

Lausuman antamisen jälkeen Euroopan parlamentti antaa lausunnon, jossa se esittää näkemyksensä ja voi mainita parhaana pitämänsä ehdokkaan.

Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan ottaen huomioon toisessa alakohdassa tarkoitetun Euroopan parlamentin lausunnon.

Jos hallintoneuvosto päättää nimittää jonkin muun ehdokkaan kuin Euroopan parlamentin parhaana pitämän ehdokkaan, hallintoneuvosto ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kirjallisesti, millä tavalla Euroopan parlamentin lausunto on otettu huomioon.

Pääjohtajan työsopimusta tehtäessä virastoa edustaa hallintoneuvoston puheenjohtaja.

4. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Toimikauden päättyessä komissio toteuttaa arvioinnin, jossa otetaan huomioon pääjohtajan toiminnan arviointi ja viraston tulevat tehtävät ja haasteet.
5. Hallintoneuvosto voi komission ehdotuksesta, jossa otetaan huomioon 4 kohdassa tarkoitettu arviointi, jatkaa pääjohtajan toimikautta kerran enintään viiden vuoden kaudeksi.

6. Hallintoneuvoston on ilmoitettava Euroopan parlamentille aikomuksestaan jatkaa pääjohtajan toimikautta. Pääjohtaja voidaan kutsua kuukautta ennen tällaista toimikauden jatkamista antamaan lausuma Euroopan parlamentin asiasta vastaavalle valiokunnalle tai valiokunnille ja vastaamaan valiokunnan tai valiokuntienjäsenten esittämiin kysymyksiin.
7. Pääjohtaja, jonka toimikautta on jatkettu, ei voi enää jatkettun toimikautensa lopussa osallistua samaa toimea koskevaan uuteen valintamenettelyyn.
8. Pääjohtaja voidaan erottaa toimestaan ainoastaan hallintoneuvoston päätöksellä, jonka se tekee komission ehdotuksen perusteella.
9. Hallintoneuvosto tekee päätökset pääjohtajan nimittämisestä, toimikauden jatkamisesta tai erottamisesta äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.

47 artikla

Pääjohtajan velvollisuudet

1. Pääjohtaja vastaa viraston johtamisesta. Pääjohtaja on vastuussa hallintoneuvostolle.

2. Pääjohtaja hoitaa tehtävänsä riippumattomasti, eikä hän saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta, toimielimeltä, muulta elimeltä tai henkilöltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission ja hallintoneuvoston toimivaltaa.
3. Pääjohtaja raportoi pyydettyä Euroopan parlamentille tehtäviensä hoidosta. Neuvosto voi pyytää pääjohtajaa raportoimaan tehtäviensä hoidosta.
4. Pääjohtaja on viraston laillinen edustaja.
5. Pääjohtaja vastaa virastolle tällä asetuksella uskottujen tehtävien täytäntöönpanosta. Pääjohtajan vastuulla on erityisesti
 - a) viraston päivittäisen toiminnan hallinnointi;
 - b) hallintoneuvoston hyväksymien päätösten täytäntöönpano;
 - c) 42 artiklassa tarkoitettujen ohjelma-asiakirjojen laatiminen ja niiden toimittaminen hallintoneuvostolle sen jälkeen, kun komissiota on kuultu;
 - d) 42 artiklassa tarkoitettujen ohjelma-asiakirjojen täytäntöönpano ja täytäntöönpanosta raportointi hallintoneuvostolle;

- e) viraston toimintaa koskevan konsolidoidun vuotuisten toimintakertomusten laatiminen ja niiden toimittaminen hallintoneuvoston hyväksyttäväksi;
- f) toimintasuunnitelman laatiminen sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raporttien ja arviointien päätelmiin sekä OLAFin tutkimuksiin perustuvia jatkotoimia varten ja raportoiminen edistymisestä komissiolle kahdesti vuodessa ja hallintoneuvostolle ja johtokunnalle säännöllisesti;
- g) unionin taloudellisten etujen suojaaminen petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, OLAFin tutkintavaltuuksia kuitenkin rajoittamatta, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä tarvittaessa käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia;
- h) petostentorjuntastrategian laatiminen virastolle ja sen toimittaminen hallintoneuvoston hyväksyttäväksi;
- i) virastoon sovellettavien varainhoitosääntöjen luonnoksen laatiminen;
- j) viraston tuloja ja menoja koskevan ennakoarvioesityksen laatiminen 53 artiklan mukaisesti ja viraston talousarvion toteuttaminen;

- k) 60 artiklassa säädettyjen valtuuksien käyttäminen viraston henkilöstön suhteen;
- l) kaikkien päätösten tekeminen tässä asetuksessa säädettyjen tietojärjestelmien, mukaan lukien 9 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu tietoportaaali, hallinnoinnista;
- m) kaikkien päätösten tekeminen viraston sisäisten rakenteiden hallinnoinnista;
- n) raporttien laatiminen kolmansien maiden tilanteesta 9 artiklan mukaisesti;
- o) yhteisen analyysin ja ohjeistuksen toimittaminen hallintoneuvostolle 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- p) asiantuntijaryhmien kokoaminen 14 ja 15 artiklaa sovellettaessa viraston omaan henkilöstöön kuuluvista asiantuntijoista, komission asiantuntijoista ja tarvittaessa jäsenvaltioiden asiantuntijoista sekä UNHCR:n tarkkailijajäsenistä;
- q) seurannan käynnistäminen 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- r) seurannan havaintojen ja suositusluonnosten toimittaminen asianomaiselle jäsenvaltiolle ja sen jälkeen hallintoneuvostolle 15 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti;
- s) raportointi hallintoneuvostolle ja komissiolle 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

- t) operatiivista ja teknistä apua koskevien pyyntöjen arviointi, hyväksyminen ja koordinointi 16 artiklan 1 kohdan ja 20 artiklan mukaisesti;
- u) 18 artiklassa tarkoitetun toimintasuunnitelman täytäntöönpanon varmistaminen;
- v) viraston toimien koordinoinnin varmistaminen muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmissä komission ja muiden asiaankuuluvien unionin elinten ja laitosten kanssa 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- w) 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun neuvoston päätöksen täytäntöönpanon varmistaminen;
- x) päätöksen tekeminen hallintoneuvostoa kuullen teknisen kaluston hankinnasta tai vuokrauksesta 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- y) ehdokkaiden esittäminen perusoikeusvastaavan tehtävään nimittämistä varten 49 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- z) viraston koordinoitivastaavan nimeäminen 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

48 artikla

Varapääjohtaja

1. Varapääjohtaja avustaa pääjohtajaa viraston johtamisessa ja 47 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamisessa. Varapääjohtaja toimii pääjohtajan sijaisena tämän ollessa poissa tai estyneenä.
2. Hallintoneuvosto nimittää varapääjohtajan pääjohtajan ehdotuksesta. Varapääjohtaja nimitetään ansioiden ja asianmukaisten hallinto- ja johtamistaitojen sekä turvapaikka-alan tehtävissä hankitun merkityksellisen työkokemuksen perusteella. Pääjohtaja esittää varapääjohtajan tehtävään vähintään kolmea ehdokasta. Hallintoneuvosto voi jatkaa varapääjohtajan toimikautta tai erottaa varapääjohtajan pääjohtajan ehdotuksesta. Varapääjohtajaan sovelletaan soveltuvin osin 46 artiklan 1, 4, 7 ja 9 kohtaa.

49 artikla

Perusoikeusvastaava

1. Hallintoneuvosto nimittää perusoikeusvastaavan pääjohtajien esittämien ehdokkaiden keskuudesta. Perusoikeusvastaavalla on oltava tarvittava pätevyys ja kokemus perusoikeuksien ja turvapaikka-asioiden alalta.
2. Perusoikeusvastaava hoitaa tehtävänsä riippumattomasti ja raportoi suoraan hallintoneuvostolle.
3. Perusoikeusvastaava on vastuussa sen varmistamisesta, että virasto noudattaa kaikessa toiminnassaan perusoikeuksia, ja edistää perusoikeuksien kunnioittamista virastossa. Perusoikeusvastaava vastaa myös 51 artiklassa tarkoitetun valitusmekanismin täytäntöönpanosta.
4. Perusoikeusvastaava tekee yhteistyötä neuvoa-antavan ryhmän kanssa.

5. Perusoikeusvastaavaa on kuultava muun muassa 18 artiklassa tarkoitetuista toimintasuunnitelmista, viraston antaman operatiivisen ja teknisen avun arvioinnista, 58 artiklassa tarkoitetuista menettelyohjeista ja 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettusta eurooppalaisesta turvapaikka-alan koulutusohjelmasta. Perusoikeusvastaavalla on oikeus saada käyttöönsä kaikki tiedot perusoikeuksien kunnioittamisesta viraston kaikissa toimissa, myös vieraillemalla viraston operatiivisten toimien suorituspaikoissa asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella.

50 artikla

Neuvoa-antava ryhmä

1. Virasto pitää yllä tiivistä vuoropuhelua turvapaikkapolitiikan alalla paikallisella, alueellisella, kansallisella, unionin tai kansainvälisellä tasolla toimivien merkityksellisten kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja toimivaltaisten elinten kanssa. Virasto perustaa tätä varten neuvoa-antavan ryhmän.
2. Neuvoa-antava ryhmä muodostaa puitteet tietojenvaihtoa ja tietämyksen jakamista varten. Neuvoa-antava ryhmä varmistaa tiiviin vuoropuhelun viraston ja 1 kohdassa tarkoitettujen merkityksellisten järjestöjen ja elinten välillä.

3. Virasto kutsuu neuvoa-antavan ryhmän jäseniksi Euroopan unionin perusoikeusviraston, Euroopan raja- ja merivartioston, UNHCR:n ja muita 1 kohdassa tarkoitettuja asiaankuuluvia järjestöjä ja elimiä.

Hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksesta neuvoa-antavan ryhmän, myös temaattisten ja maantieteellisten neuvoa-antavien ryhmien, kokoonpanosta sekä edellytyksistä, jotka koskevat tietojen toimittamista neuvoa-antavalle ryhmälle. Neuvoa-antava ryhmä vahvistaa hallintoneuvostoa ja pääjohtajaa kuultuaan työmenetelmänsä, myös temaattiset ja maantieteelliset työryhmänsä, jos sellaisia pidetään tarpeellisina ja hyödyllisinä.

4. Neuvoa-antava ryhmä neuvoo pääjohtajaa ja hallintoneuvostoa turvapaikka-asioihin liittyvissä kysymyksissä sellaisten viraston erityisten tarpeiden mukaisesti, jotka liittyvät viraston toiminnassa ensisijaisiksi määriteltyihin aloihin.

5. Erityisesti neuvoa-antava ryhmä

- a) tekee hallintoneuvostolle 42 artiklassa tarkoitettua vuotuista ja monivuotista ohjelmasuunnitelmaa koskevia ehdotuksia;
- b) antaa hallintoneuvostolle palautetta ja ehdottaa sille jatkotoimia 69 artiklassa tarkoitetun unionin turvapaikkatilannetta koskevan vuotuisen kertomuksen pohjalta; ja

- c) toimittaa pääjohtajalle ja hallintoneuvostolle konferenssien, seminaarien ja kokousten päätelmiä ja suosituksia sekä havaintoja neuvoa-antavan ryhmän jäsenjärjestöjen tai -elinten toteuttamista tutkimuksista tai kenttätöistä, joilla on merkitystä viraston toiminnan kannalta.
6. Neuvoa-antavaa ryhmää kuullaan 57 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun perusoikeusstrategian laatimisesta, hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta, 58 artiklassa tarkoitetuista menettelyohjeista, 51 artiklassa tarkoitetun valitusmekanismin perustamisesta ja 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun eurooppalaisesta turvapaikka-alan koulutusohjelman kehittämisestä.
7. Neuvoa-antava ryhmä kokoontuu täysistuntoon vähintään kerran vuodessa ja järjestää temaattisten ja maantieteellisten neuvoa-antavien ryhmiensä kokouksia tarpeen mukaan.

51 artikla

Valitusmekanismi

1. Virasto perustaa valitusmekanismin, jotta varmistetaan, että perusoikeuksia kunnioitetaan viraston kaikissa toimissa.

2. Henkilö, johon turvapaikka-asioiden tukiryhmään osallistuvien asiantuntijoiden toimet vaikuttavat suoraan ja joka katsoo, että hänen perusoikeuksiaan on loukattu kyseisten toimien johdosta, tai mikä tahansa tällaista henkilöä edustava taho voi tehdä virastolle valituksen kirjallisesti.
3. Tutkittavaksi voidaan ottaa vain perustellut valitukset, joissa on kyse perusoikeuksien konkreettisista loukkauksista. Valituksia, joilla pyritään riitauttamaan kansallisen viranomaisen yksittäisestä kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta tekemä päätös, ei oteta tutkittavaksi. Nimettömiä, perättömiä, ilkivaltaisia, perusteettomia, haitantekomielessä tehtyjä, hypoteettisia tai epätarkkoja valituksia ei myöskään oteta tutkittavaksi.
4. Perusoikeusvastaava on vastuussa virastolle osoitettujen valitusten käsittelystä hyvää hallintoa koskevan oikeuden mukaisesti. Perusoikeusvastaava tutkii tätä varten:
 - a) valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset;
 - b) rekisteröi tutkittavaksi otetut valitukset;
 - c) toimittaa kaikki rekisteröidyt valitukset pääjohtajalle;
 - d) välittää turvapaikka-asioiden tukiryhmään osallistuvia asiantuntijoita koskevat valitukset heidän kotijäsenvaltiolleen;

- e) ilmoittaa valituksesta perusoikeuksien alalla toimivaltaiselle asiaankuuluvalla viranomaisella tai elimellä jäsenvaltiossa; ja
 - f) kirjaa ja varmistaa viraston tai asianomaisen jäsenvaltion jatkotoimet.
5. Jos valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, valituksen tekijälle on hyvää hallintoa koskevan oikeuden mukaisesti ilmoitettava, että valitus on rekisteröity, että sen käsittely on aloitettu ja että siihen voidaan odottaa vastausta niin pian kuin se on saatavilla. Jos valitus välitetään kansalliselle viranomaiselle tai elimelle, valituksen tekijälle on annettava mainitun viranomaisen tai elimen yhteystiedot. Jos valitusta ei voida ottaa tutkittavaksi, valituksen tekijälle on ilmoitettava perustelut ja esitettävä mahdollisuuksien mukaan muita vaihtoehtoja hänen esille tuomiensa huolenaiheiden käsittelemiseksi. Päätökset on annettava kirjallisesti ja perusteltava.
6. Jos rekisteröity valitus koskee viraston henkilöstön jäsentä, pääjohtaja huolehtii asianmukaisista jatkotoimista, tarpeen mukaan myös kurinpitoseuraamuksista, perusoikeusvastaavaa kuullen. Pääjohtaja raportoi perusoikeusvastaavalle tietyn määräajan kuluessa viraston valituksen johdosta tekemistä päätelmistä ja toteuttamista jatkotoimista, myös mahdollisista kurinpitoseuraamuksista.

7. Jos valitus liittyy tietosuojakysymyksiin, pääjohtaja ottaa viraston tietosuojavastaavan mukaan asian käsittelyyn. Perusoikeusvastaava ja tietosuojavastaava laativat kirjallisesti yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa täsmennetään heidän välistä työnjakoaan ja tapaa, jolla he tekevät yhteistyötä vastaanotettujen valitusten osalta.
8. Jos valitus koskee jäsenvaltion asiantuntijaa, myös tilapäisesti lähetettyä kansallista asiantuntijaa, kotijäsenvaltion on varmistettava asianmukaiset jatkotoimet, tarpeen mukaan myös kurinpitoseuraamukset tai muut seuraamukset kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Kotijäsenvaltion on raportoitava perusoikeusvastaavalle valituksen johdosta tehdyistä päätelmistä ja toteutetuista jatkotoimista tietyn määräajan kuluessa ja sen jälkeen tarvittaessa säännöllisin määräajoin. Virasto huolehtii asiaa koskevista jatkotoimista, jos kotijäsenvaltiolta ei saada selvitystä.
9. Jos jäsenvaltion lähettämän asiantuntijan, myös tilapäisesti lähetettyjen kansallisten asiantuntijoiden, on todettu loukanneen perusoikeuksia tai rikkoneen kansainvälistä suojelua koskevia velvoitteita, pääjohtaja pyytää jäsenvaltiota erottamaan kyseisen asiantuntijan tai tilapäisesti lähetetyn kansallisen asiantuntijan välittömästi viraston toiminnasta. Jos viraston lähettämän asiantuntijan on todettu loukanneen perusoikeuksia tai rikkoneen kansainvälistä suojelua koskevia velvoitteita, pääjohtaja erottaa kyseisen asiantuntijan viraston toiminnasta.

10. Perusoikeusvastaava raportoi pääjohtajalle ja hallintoneuvostolle viraston ja asianomaisten jäsenvaltioiden valituksen johdosta tekemistä päätelmistä ja toteuttamista jatkotoimista. Virasto sisällyttää valitusmekanismia koskevia tietoja 69 artiklassa tarkoitettuun unionin turvapaikkatilannetta koskevaan vuotuisen kertomukseensa.
11. Virasto, myös perusoikeusvastaava, käsittelee kaikkia valitukseen sisältyviä henkilötietoja asetuksen (EU) 2018/1725 mukaisesti, ja jäsenvaltioiden on käsiteltävä kaikkia valitukseen sisältyviä henkilötietoja tapauksen mukaan asetuksen (EU) 2016/679 ja direktiivin (EU) 2016/680 mukaisesti. Valituksen tekijän katsotaan valituksen tehdessään antavan suostumuksensa siihen, että virasto ja perusoikeusvastaava käsittelevät hänen henkilötietojaan asetuksen (EU) 2018/1725 5 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetulla tavalla. Valituksen tekijän etujen turvaamiseksi perusoikeusvastaava käsittelee valitukset luottamuksellisina kansallisen ja unionin lainsäädännön mukaisesti, ellei valituksen tekijä nimenomaisesti luovu oikeudestaan luottamukselliseen käsittelyyn. Jos valituksen tekijä luopuu oikeudestaan luottamukselliseen käsittelyyn, hänen katsotaan antaneen suostumuksensa siihen, että perusoikeusvastaava tai virasto paljastaa tarvittaessa hänen henkilöllisyytensä toimivaltaisille viranomaisille tai elimille valituksen kohteena olevassa asiassa.

9 luku

Rahoitussäännökset

52 artikla

Talousarvio

1. Viraston tuloista ja menoista laaditaan kutakin kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten ennakkoarvio, jonka perusteella tulot ja menot otetaan viraston talousarvioon.
2. Viraston talousarvioon otettavien tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
3. Viraston tulot koostuvat seuraavista, rajoittamatta kuitenkaan muita tulomuotoja:
 - a) unionin yleiseen talousarvioon otettu unionin rahoitusosuus;
 - b) unionin rahoitusosuus, joka toteutetaan välillisen hallinnon avulla tai joka annetaan kertaluonteisten avustusten muodossa virastoon sovellettavien varainhoitosääntöjen ja unionin politiikkoja tukeviin asianomaisiin välineisiin sovellettavien säännösten mukaisesti;
 - c) jäsenvaltioiden mahdollinen vapaaehtoinen rahoitusosuus;

- d) assosioituneiden maiden mahdollinen maksuosuus;
 - e) viraston julkaisuista ja muista suoritteista perittävät maksut.
4. Viraston menoihin kuuluvat henkilökunnan palkat, hallinto- ja infrastruktuurimenot sekä toimintamenot.

53 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Pääjohtaja laatii vuosittain viraston seuraavan varainhoitovuoden tuloja ja menoja koskevan alustavan ennakoarvioesityksen, johon sisältyy henkilöstötaulukko, ja toimittaa sen hallintoneuvostolle.
2. Hallintoneuvosto hyväksyy 1 kohdassa tarkoitetun alustavan ennakoarvioesityksen perusteella viraston seuraavan varainhoitovuoden tuloja ja menoja koskevan alustavan ennakoarvioesityksen.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu alustava ennakoarvioesitys viraston tuloista ja menoista toimitetaan komissiolle, Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä tammikuuta.

4. Komissio toimittaa ennakkoarvion budjettivallan käyttäjälle yhdessä unionin yleistä talousarviota koskevan esityksen kanssa.
5. Ennakkoarvion perusteella komissio sisällyttää unionin yleistä talousarviota koskevaan esitykseen määrärahat, joita se pitää henkilöstötaulukon perusteella välttämättöminä, sekä yleisestä talousarviosta suoritettavan unionin rahoituksen määrän ja toimittaa talousarvioesityksen budjettivallan käyttäjälle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 313 ja 314 artiklan mukaisesti.
6. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy virastolle annettavaa unionin rahoitusta koskevat määrärahat.
7. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa viraston henkilöstötaulukon.
8. Hallintoneuvosto vahvistaa viraston talousarvion. Viraston talousarviosta tulee lopullinen, kun unionin yleinen talousarvio on hyväksytty lopullisesti. Viraston talousarviota mukautetaan tarvittaessa talousarviota vastaavasti.
9. Kaikkiin rakennushankkeisiin, joilla on todennäköisesti huomattava vaikutus viraston talousarvioon, sovelletaan delegoitua asetusta (EU) 2019/715.

54 artikla

Talousarvion toteuttaminen

1. Pääjohtaja huolehtii viraston talousarvion toteuttamisesta.
2. Pääjohtaja toimittaa vuosittain budjettivallan käyttäjälle kaikki arviointimenettelyjen tulosten kannalta tärkeät tiedot.

55 artikla

Tilinpäätöksen esittäminen ja vastuuvapauden myöntäminen

1. Viraston tilinpitäjä toimittaa alustavan varainhoitovuoden n tilinpäätöksen komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden n + 1 maaliskuun 1 päivänä.
2. Virasto toimittaa selvityksen varainhoitovuoden n talousarvio- ja varainhallinnosta Euroopan parlamentille, neuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden n + 1 maaliskuun 31 päivänä.

Komission tilinpitäjä toimittaa viraston alustavan varainhoitovuoden n tilinpäätöksen konsolidoituna komission tilinpäätöksen kanssa tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden n + 1 maaliskuun 31 päivänä.

3. Saatuaan viraston alustavaa varainhoitovuoden n tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on esittänyt Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046¹ 246 artiklan nojalla, pääjohtaja laatii viraston lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen hallintoneuvostolle lausuntoa varten.
4. Hallintoneuvosto antaa lausunnon viraston varainhoitovuoden n lopullisesta tilinpäätöksestä.
5. Pääjohtaja toimittaa lopullisen varainhoitovuoden n tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden n + 1 heinäkuun 1 päivänä.
6. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viimeistään varainhoitovuoden n + 1 marraskuun 15 päivänä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

7. Pääjohtaja toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen tämän huomautuksiin viimeistään varainhoitovuoden $n + 1$ syyskuun 30 päivänä. Pääjohtaja toimittaa kyseisen vastauksen myös hallintoneuvostolle.
8. Pääjohtaja antaa asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 261 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteettoman toteuttamisen edellyttämät tiedot.
9. Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta pääjohtajalle varainhoitovuoden n talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden ennen varainhoitovuoden $n + 2$ toukokuun 15 päivää.

56 artikla

Varainhoitosäännöt

1. Hallintoneuvosto hyväksyy virastoon sovellettavat varainhoitosäännöt komissiota kuultuaan. Varainhoitosäännöt voivat poiketa delegoidusta asetuksesta (EU) 2019/715 ainoastaan, jos viraston toiminta erityisesti edellyttää kyseisestä asetuksesta poikkeamista ja jos komissio on antanut siihen ennalta suostumuksensa.

2. Virasto voi myöntää tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitettujen tehtävien täyttämiseen liittyviä avustuksia ja käyttää puitesopimuksia tämän asetuksen mukaisesti tai komission valtuuttamana asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 62 artiklan 1 kohdan c alakohdan iv alakohdan nojalla. Tällöin sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 asiaankuuluvia säännöksiä.

10 luku

Yleiset säännökset

57 artikla

Perusoikeuksien suojelu ja perusoikeusstrategia

1. Virasto takaa tämän asetuksen mukaisia tehtäviään hoitaessaan perusoikeuksien suojelun asiaa koskevan unionin oikeuden, myös perusoikeuskirjan, ja asiaa koskevan kansainvälisen oikeuden, erityisesti pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla, mukaisesti.
2. Lapsen etu on tätä asetusta sovellettaessa yksi ensisijaisista huomioon otettavista näkökohdista.

3. Virasto laatii perusoikeusvastaavan ehdotuksen perusteella perusoikeusstrategian ja panee sen täytäntöön, jotta voidaan varmistaa perusoikeuksien kunnioittaminen kaikissa viraston toimissa.

58 artikla

Menettelyohjeet

Virasto laatii ja hyväksyy menettelyohjeet, joita sovelletaan kaikkiin turvapaikka-asioiden tukiryhmiin osallistuviin asiantuntijoihin, ja panee ne täytäntöön. Menettelyohjeissa määrätään menettelyistä, joiden tarkoituksena on taata oikeusvaltioperiaatteiden noudattaminen ja perusoikeuksien kunnioittaminen, kun kyseessä ovat erityisesti lapset, ilman huoltajaa olevat alaikäiset ja muut haavoittuvassa asemassa olevat henkilöt.

59 artikla

Oikeudellinen asema

1. Virasto on unionin laitos. Se on oikeushenkilö.
2. Virastolla on kussakin jäsenvaltiossa laajin kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöille myönnettävä oikeuskelpoisuus. Virasto voi erityisesti hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.
3. Virasto on riippumaton operatiivisissa ja teknisissä asioissa.

4. Virastoa edustaa sen pääjohtaja.
5. Viraston toimipaikka on Malta.

60 artikla
Henkilöstö

1. Viraston henkilöstöön sovelletaan henkilöstösääntöjä ja palvelussuhteen ehtoja sekä näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanosääntöjä, jotka on hyväksytty unionin toimielinten keskinäisellä sopimuksella.
2. Hallintoneuvosto hyväksyy henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi tarvittavat täytäntöönpanosäännöt henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti.
3. Virasto käyttää henkilöstönsä suhteen nimittävälle viranomaiselle annettuja valtuuksia.
4. Virasto voi käyttää tilapäisesti lähetettyjä kansallisia asiantuntijoita tai muuta henkilöstöä, joka ei ole viraston palveluksessa. Hallintoneuvosto tekee päätöksen, jossa vahvistetaan säännöt kansallisten asiantuntijoiden tilapäisestä siirtämisestä viraston palvelukseen.
5. Virasto voi palkata henkilöstöä kenttätöihin jäsenvaltioissa.

61 artikla
Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyä Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa N:o 7.

62 artikla
Kielijärjestelyt

1. Virastoon sovelletaan neuvoston asetusta N:o 1¹.
2. Edellä 42 kohdassa tarkoitettut viraston konsolidoitu vuotuinen kertomus ja ohjelma-asiakirjat laaditaan kaikilla unionin toimielinten virallisilla kielillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 342 artiklan nojalla tehtyjen päätösten soveltamista.
3. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii viraston toiminnan edellyttämistä käännöspalveluista.

63 artikla
Avoimuus

1. Viraston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001.

¹ Neuvoston asetusta N:o 1, annettu 15 päivänä huhtikuuta 1958, Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385).

2. Virasto voi tiedottaa tehtäviensä piiriin kuuluvista asioista omasta aloitteestaan. Virasto julkistaa viraston konsolidoidun vuotuisen kertomuksen ja varmistaa erityisesti, että yleisölle ja kaikille asianomaisille osapuolille annetaan pikaisesti puolueetonta, luotettavaa ja helppotajuista tietoa sen työstä.
3. Hallintoneuvosto hyväksyy kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisestä kokouksestaan 1 ja 2 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
4. Luonnollisilla henkilöillä ja oikeushenkilöillä on oikeus käyttää mitä tahansa unionin toimielinten virallista kieltä lähettäessään kirjallisia viestejä virastolle. Kyseisillä henkilöillä on oikeus saada vastaus samalla kielellä.
5. Päätöksistä, jotka virasto tekee asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

64 artikla
Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjunnan helpottamiseksi sovelletaan rajoituksetta asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013. Virasto liittyy 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen OLAFin sisäisistä tutkimuksista ja vahvistaa sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan viraston kaikkiin työntekijöihin.
2. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien virastolta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia ja todentamisia.
3. OLAF voi asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96¹ vahvistettujen säännösten ja menettelyjen mukaisesti tehdä tutkimuksia, mukaan luettuina paikan päällä suoritettavat tarkastukset ja todentamiset, selvittääkseen, onko viraston rahoittamaan avustukseen tai sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

¹ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

4. Viraston työjärjestelyihin kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa, sopimukseen, avustussopimukseen ja avustuspäätöksiin on sisällytettävä määräyksiä, joissa nimenomaisesti annetaan tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia kunkin toimivaltuuksiansa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

65 artikla

Turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaamista koskevat turvallisuussäännöt

1. Virasto soveltaa komission turvallisuussääntöjä, sellaisina kuin ne on vahvistettu komission päätöksissä (EU, Euratom) 2015/443¹ ja (EU, Euratom) 2015/444. Kyseisiä sääntöjä sovelletaan erityisesti turvallisuusluokiteltujen tietojen vaihtamiseen, käsittelyyn ja säilyttämiseen.
2. Virasto soveltaa päätöksissä (EU, Euratom) 2015/443 ja (EU, Euratom) 2015/444 olevia arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen käsittelyä koskevia turvallisuusperiaatteita, sellaisina kuin komissio on pannut ne täytäntöön. Hallintoneuvosto vahvistaa toimenpiteet, joiden mukaisesti näitä turvallisuusperiaatteita sovelletaan.

¹ Komission päätös (EU, Euratom) 2015/443, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, turvallisuudesta komissiossa (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 41).

3. Turvallisuusluokittelu ei estä tietojen asettamista Euroopan parlamentin saataville. Euroopan parlamentille tämän asetuksen mukaisesti siirrettävien tietojen ja asiakirjojen siirtämisessä ja käsittelyssä on noudatettava Euroopan parlamentin ja komission välillä sovellettavia, turvallisuusluokiteltujen tietojen välittämistä ja käsittelyä koskevia sääntöjä.

66 artikla

Vastuu

1. Viraston sopimusperusteinen vastuu määräytyy asianomaiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaan.
2. Unionin tuomioistuimella on toimivalta antaa ratkaisu viraston tekemään sopimukseen mahdollisesti sisältyvän välityslausekkeen nojalla.
3. Jos kyseessä on sopimuksenulkoisen vastuu, virasto korvaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten peruseriaatteiden mukaisesti vahingon, jonka viraston yksiköt tai henkilöstön jäsenet ovat tehtäviään suorittaessaan aiheuttaneet.
4. Unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista riidat, jotka koskevat 3 kohdassa tarkoitettujen vahinkojen korvaamista.
5. Viraston henkilöstön henkilökohtaisesta vastuusta virastoa kohtaan määrätään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai palvelussuhteen ehdoissa.

67 artikla
Hallinnollinen seuranta

Euroopan oikeusasiamies voi tutkia viraston toimintaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklan mukaisesti.

68 artikla
Toimipaikkaa koskeva sopimus ja toimintaedellytykset

1. Sen jäsenvaltion, jossa viraston toimipaikka sijaitsee, virastolle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat tarvittavat järjestelyt sekä viraston hallintoneuvoston jäseniin, viraston henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt vahvistetaan viraston ja kyseisen jäsenvaltion välisessä toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa. Toimipaikkaa koskeva sopimus joka tehdään sen jälkeen kun sen tekemiselle on saatu hallintoneuvoston hyväksyntä.
2. Sen jäsenvaltion, jossa viraston toimipaikka sijaitsee, on turvattava viraston asianmukaisen toiminnan edellyttämät asianmukaiset olosuhteet, mukaan lukien monikieliset ja eurooppahenkiset koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset kulkuyhteydet.

69 artikla

Vuotuinen kertomus turvapaikkatilanteesta unionissa

Virasto laatii vuosittain kertomuksen turvapaikkatilanteesta unionissa. Virasto toimittaa kyseisen kertomuksen hallintoneuvostolle, Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Pääjohtaja esittää vuotuisen kertomuksen Euroopan parlamentille. Turvapaikkatilannetta unionissa koskeva vuotuinen kertomus julkistetaan.

70 artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

1. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kolmen kuukauden kuluttua asetuksen (EU) N:o 604/2013 korvaamisesta kertomuksen arviointinsa tuloksista arvioituaan, onko tätä asetusta tarpeen muuttaa, jotta varmistetaan unionin oikeuskehityksen yhtenäisyys ja sisäinen johdonmukaisuus, erityisesti 14 artiklassa tarkoitettua seurantamekanismia koskevien säännösten osalta, ja esittää tarvittavat ehdotukset tämän asetuksen muuttamiseksi tarpeen mukaan.

2. Komissio teettää viimeistään ...päivänä ...kuuta ... [kolme vuotta tämän asetuksen voimaantulopäivästä] ja sen jälkeen viiden vuoden välein riippumattoman ulkoisen arvioinnin, jossa käsitellään erityisesti viraston toimintaa suhteessa sen tavoitteisiin, toimeksiantoon ja tehtäviin. Arvioinnissa tarkastellaan viraston vaikutusta turvapaikka-asioiden käytännön yhteistyöhön ja yhteisen turvapaikkajärjestelmän täytäntöönpanon helpottamiseen. Arvioinnissa on otettava asianmukaisesti huomioon saavutettu edistyminen viraston toimeksiannon puitteissa, myös arviointi siitä, tarvitaanko lisätoimenpiteitä varmistamaan todellinen yhteisvastuu ja vastuunjako niiden jäsenvaltioiden kanssa, joihin kohdistuu erityisiä paineita.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa arvioinnissa käsitellään erityisesti mahdollista tarvetta muuttaa viraston toimeksiantoa ja tällaisten muutosten taloudellisia vaikutuksia. Lisäksi tarkastellaan hallintorakenteen tarkoituksenmukaisuutta viraston tehtävien suorittamisen kannalta. Arvioinnissa otetaan huomioon eri sidosryhmien näkemykset sekä unionin että kansallisella tasolla.

3. Komissio toimittaa 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin tuloksena laaditun kertomuksen ja sitä koskevat päätelmänsä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja hallintoneuvostolle.
4. Komissio arvioi joka toisen 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin yhteydessä, onko viraston toiminnan jatkaminen perusteltua ottaen huomioon sen tavoitteet, toimeksiannon ja tehtävät, ja se voi ehdottaa tämän asetuksen muuttamista vastaavasti tai kumoamista.

71 artikla
Siirtymäsäännös

Virasto korvaa EASOn kaikkien omistusten, sopimusten, oikeudellisten velvoitteiden, työsopimusten, taloudellisten sitoumusten ja vastuiden osalta. Erityisesti tämä asetus ei vaikuta EASOn henkilöstön oikeuksiin ja velvoitteisiin ja kyseisen henkilöstön urakehityksen jatkuvuus varmistetaan kaikilta osin.

72 artikla
Korvaaminen ja kumoaminen

Korvataan asetus (EU) N:o 439/2010 niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä asetus sitoo. Näin ollen kumotaan asetus (EU) N:o 439/2010

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä asetus sitoo, viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

73 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdan q alakohtaa, 14 artiklaa ja 15 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan 31 päivästä joulukuuta 2023, ja 15 artiklan 4–8 kohtaa ja 22 artiklaa sovelletaan siitä päivästä, jona asetus (EU) N:o 604/2013 korvataan, paitsi jos se korvataan ennen 31 päivää joulukuuta 2023, jolloin kyseisiä säännöksiä sovelletaan 31 päivästä joulukuuta 2023.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

19 ARTIKLAN 6 KOHDASSA TARKOITETTUUN TURVAPAIKKA-ASIOIDEN ASiantuntijoiden reserviin asetettavien asiantuntijoiden lukumäärä

Belgia	15
Bulgaria	8
Tšekki	8
Saksa	86
Viro	6
Kreikka	25
Espanja	46
Ranska	80
Kroatia	5
Italia	40
Kypros	3
Latvia	5

Liettua	6
Luxemburg	4
Unkari	10
Malta	4
Alankomaat	24
Itävalta	15
Puola	40
Portugali	7
Romania	20
Slovenia	5
Slovakia	10
Suomi	9
Ruotsi	19
Yhteensä	500/500

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus (EU) N:o 439/2010	Tämä asetus
1 artikla	1 artiklan 1 ja 2 kohta
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 1 kohdan i alakohta
2 artiklan 3 kohta	-
2 artiklan 4 kohta	1 artiklan 3 kohta
2 artiklan 5 kohta	4 artiklan 3 kohta
2 artiklan 6 kohta	-
-	2 artiklan 1 kohta, paitsi a, e, i, k, l, r ja s alakohta
-	2 artiklan 2 kohta
-	3 artikla
3 artikla	4 artiklan 4 kohta
-	4 artiklan 1, 2 ja 5 kohta
4 artiklan a–d alakohdat	2 artiklan 1 kohdan e alakohta ja 9 artikla
4 artiklan e alakohta	11 artiklan 1 kohta
5 artikla	2 artiklan 1 kohdan k alakohta
6 artikla	8 artikla
7 artiklan ensimmäinen kohta	2 artiklan 1 kohdan r alakohta

Asetus (EU) N:o 439/2010	Tämä asetus
7 artiklan toinen kohta	2 artiklan 1 kohdan s alakohta ja 35 artiklan 3 kohta
7 artiklan kolmas kohta	35 artiklan 2 kohta
-	7 artikla
-	10 artikla
-	11 artiklan 2–5 kohta
-	12 artikla
-	13 artiklan 4, 5 ja 6 kohta
-	14 artikla
-	15 artikla
8 artikla	16 artiklan 1 kohdan b alakohta
9 artikla	5 artikla
10 artikla	16 artikla
11 artikla	6 artikla
12 artikla 1 kohta	69 artikla
12 artiklan 2 kohta	13 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
13 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 17 artiklan 1 kohta
13 artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohdan johdantolause
14 artikla	16 artiklan 2 kohdan e ja i alakohta
-	16 artiklan 1 kohta, paitsi b alakohta

Asetus (EU) N:o 439/2010	Tämä asetetus
-	16 artiklan 2 kohta, paitsi e ja i alakohta
-	16 artiklan 3 ja 4 kohta
-	17 artiklan 2–5 kohta
15 artikla	2 artiklan 1 kohdan l alakohta ja 19 artiklan 2, 3 ja 5 kohta
16 artikla	19 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
-	19 artiklan 4, 6, 7 ja 8 kohta
17 artikla	20 artikla
18 artikla	18 artikla
19 artikla	24 artikla
20 artikla	25 artikla
21 artikla	26 artikla
-	21 artikla
-	22 artikla
-	23 artikla
22 artikla	27 artikla
23 artikla	28 artikla
-	23 artikla
-	29 artikla
-	30 artiklan 2–6 kohta

Asetus (EU) N:o 439/2010	Tämä aset
-	31 artikla
-	32 artikla
24 artikla	39 artikla
25 artikla	40 artikla
26 artikla	43 artikla
27 artikla	44 artikla
28 artikla	44 artikla
29 artikla	41 artikla
30 artikla	46 artikla
31 artikla	47 artikla
-	48 artikla
-	49 artikla
-	51 artikla
32 artikla	-
33 artikla	52 artikla
34 artikla	53 artikla
35 artikla	54 artikla
36 artikla	55 artikla
37 artikla	56 artiklan 1 kohta
-	56 artiklan 2 kohta
-	57 artikla

Asetus (EU) N:o 439/2010	Tämä asetetus
-	58 artikla
38 artikla	60 artikla
39 artikla	61 artikla
40 artikla	59 artikla
41 artikla	62 artikla
42 artiklan 1–3 kohta	63 artiklan 1–4 kohta
42 artiklan 4 kohta	30 artiklan 1 kohta
43 artikla	65 artikla
44 artikla	64 artikla
45 artikla	66 artikla
46 artikla	70 artikla
47 artikla	67 artikla
48 artikla	33 artikla
49 artiklan 1 kohta	34 artikla
49 artiklan 2 kohta	35 artiklan 1 kohta

Asetus (EU) N:o 439/2010	Tämä asetus
-	35 artiklan 4, 5 ja 6 kohta
50 artiklan ensimmäinen kohta	38 artikla
50 artiklan toinen kohta	-
51 artikla	50 artikla
52 artikla	37 artikla
53 artikla	68 artikla
-	67 artikla
54 artikla	-
-	71 artikla
-	72 artikla
55 artikla	73 artikla